

MART-NİSAN 2015 - SAYI: 18 FİYATI: 10TL

KÖŞE BUCAK Dünya

www.kosebucakdunyadergisi.com.tr

► Chitwan ► Kutup Minar ► Srilanka ► Cinque Terre ► Çukurcuma ► Erzurum ► Kaşgar

SADECE ALANINDA EN İYİLERİ

Bazı şeyler vardır, tüm hayatımızda büyük rol oynarlar. Mesela **Elektrik** gibi...
Hayatın devamlılığını sağlar. Tüm faaliyetlerimizi sürdürmemizde bize büyük kolaylıklar sunar.

Elektrik enerjisini yaşam enerjisine dönüştüren ürünleri ile yüzlerce markanın bayiliğini üstlenen
KONYA ENERJİ size her zamanki gibi en kaliteli **Elektrik Ürünlerini** sunar.

VAVYAPI
GELECEK YAPILANIYOR

vavyapi.com.tr

0332 353 36 29

Vüska
EVLER

Şehrin merkezinde, Beyşehir Caddesi ile
Şefikcan Caddesi arasında
Vüska Evler doğayla iç içe...

Geleceğin yapısını
örneklendirdik

ASLI GİBİDİR

25 Nisan 2015 Cumartesi'nden itibaren
kahve içmeye bekliyoruz.

VÜSKA EVLER Sizi şehrin stresli ortamından arındıracak...

VAVYAPI
GELECEK YAPILANIYOR

V75 RESIDENCE

yeni projesi
çok yakında **Şefikcan'da**

2+1, 3+1, 4+1 'den oluşan
seçeneklerle toplam 75 daire

Kat bahçeleri ile doğayı yaşam alanınızla birleştiriyoruz.
3.30 cm tavan yüksekliği ile ferahlığı yaşayacaksınız.
Fitness, Sauna ve sosyal alanları
ile farklılığınızı hissedeceksiniz.

ALİŞEVVAL
BOYA
"Güvencesiyle"

ANADOLUJET
UÇMAYAN KALMASIN

Sahibi ve Yazı İşleri Md.
Ali Sami Palaz

Genel Yayın Yönetmeni
Derya Uzun Davulcu

Editör
Hilal Seyhan

Hukuk Danışmanı
Av. İsmail Berksoy

Yayın Danışmanı
Prof.Dr. Orhan Kural

Katkıda Bulunanlar
Selim Çokuğraş
Mehpare Sözen
Selin Ekim
İbrahim Dıvarcı
Prof.Dr. Fatih Öktem
Aybars Saraçoğlu

Kapak Fotoğrafı
Taha Palaz

Osmanlı Dağıtım
Mustafa Demirtaş
0549 258 43 00

Koordinasyon Merkezi
Panel Medya
Maltepe Mah. TİM 2 2/29
Zeytinburnu - İstanbul
Gsm: 0534 815 22 95
www.panelmedya.com

Yönetim Yeri
Esenler Mh. Eski sille Cd. No:116
Selçuklu - Konya

Baskı
Babil Basım
Litros yolu Davutpaşa Cd.
2. Matbacılar Sitesi. ZB 22
Topkapı - Zetincburnu - İstanbul
Tel: 0212 493 11 00

Sanat Yönetmeni
Mehmet Ecirli - 0544 242 04 23

Tashih
Dr. Yusuf Sülükçü

Köşe Bucak Dünya Dergisi T.C. yasalarına uygun olarak yayımlanmaktadır. Derginin isim ve yayın hakkı Ali Sami PALAZ'a aittir. Dergide yayımlanan yazı, fotoğraf ve konuların her hakkı saklıdır. İzinsiz, kaynak gösterilerek dahi alıntı yapılamaz. Yayımlanan ilanların sorumluluğu ilan verenlere aittir. Dergimizde yayınlanan makale ve yazılarda ki görüşler yazarına aittir. B.T Nisan 2015 İki Aylık Yayın

ALİ SAMİ PALAZ
alisamipalaz@gmail.com

EDITÖRDEN

BİLMİYORDUM

Himalaya sıra dağlarını görene kadar, dağların bu kadar yüksek olabileceğini **bilmiyordum**. Hatta öyle ki, şimdilerde Ay'ın bu dağların zirvelerinden birine çapmasından ve orada takılıp kalmasından korkuyorum.

Bilmiyordum, Ekvator bölgesinde gökyüzünün yeryüzüne bu kadar yakın olduğunu. San ki zıplısam, saçlarım bulutlara değecekmiş gibiydi.

Rum Vadisi'nin (Wadi Rum) dünya dışında bir yer olduğunu, oraya gidene kadar **bilmiyordum**. Meğer Ürdün'de sandığım vadi dünya dışında bir yerdeymiş. Ben halen öyle olduğunu iddia ediyorum. Oradayken kendimi dünyadaymış gibi hissetmedim.

Zanzibar adasına gitmeseydim, uyanırken bir rüya nasıl görülür hiç bilemeyecektim. Gördüğüm güzellikler gerçek olamazmış gibi geldi bana. Dönünce rüyamın biteceğini **bilmiyordum**.

Dünya'nın değişik köşesinde bucağında güneşin doğuşuna ve batışına şahit oldum.

Dünyamızın bu kadar çok güneşinin olduğunu **bilmiyordum**. Her doğan ve batan güneş, bambaşkaymış gibi geldi bana. Ve her batan güneş ardında bir karanlık bıraktı. Bu kadar farklı tonda karanlıkların olduğunu **bilmiyordum**.

Kar'ın yağmurun, dünyanın her yerinde başka başka yağdığını **bilmiyordum**.

Bazı diyarlarda gördüğüm insanların, bugün üzerlerine bombalar yağacağını **bilmiyordum**.

Nihayet, SEN, adı kısaca AŞK olan, gün gelip gözlerinin bir okyanus olacağını ve benim de o okyanusa düşüp kaybolacağımı **bilmiyordum**.

Gülümseyişle...

BU SADU O SADU MU?

Bekir Fuat, tüm renkleriyle Nepal'i kaleme almış, bizde dergimizin 8. sayısında yayınlamıştık. Fotoğraflar o kadar renkliydi ki, bir tanesini kapak yapmazsak olmazdı. Bizde zafer işareti yapmış Sadu'yu kapak yapmaya karar verdik. Yıl 2012 idi.

2015 yılında yolumuz tekrar Nepal'e düştüğünde kapak yaptığımız Sadu ile karşılaşmayı beklemiyorduk. Katmandu da ki son günümüzün ikindi saatlerinde, şehrin Durbar meydanından henüz ayrılmışken, Sadu ile karşılaştık. Kafamızda sorular, bu Sadu o Sadu mu? bir kez daha dikkatlice bakınca, Evet bu Sadu, dergimizin kapağında ki o Sadu'ydu. Sadece elbisesi ve gözlüğü değişmişti o kadar.

SADU

Sadu veya Sadhu, kendini dünya nimetlerinden çekmiş ya da yoga yapan (yogi) kişiler için kullanılan bir terim olup bu kişiler hayatın ilk üç Hindu amacının peşinden koşmaya boş vermiştir: kama (eğlence), artha (pratik amaçlar) ve dharma (görev). Sadular sadece, meditasyon yoluyla moksha'ya (özgürlüğe) erişmeye ve tanrıyı düşünmeye adanmıştır. Sadular sıklıkla vazgeçiş sembolize eden okre renk kıyafetleri tercih ederler. Kadın olanlarına sadvi denir.

İÇİNDEKİLER

12

CHİTWAN

26

KUTUP
MINAR

32

SRILANKA

36

MOTOR
AŞKI

44

CINQUE
TERRE

52

ÇUKURCUMA

60

ERZURUM

66

KAŞGAR

72

AVRASYA
TÜNELİ

76

KBD
ÖZEL

ilgiye ve bilgiye
en ihtiyaç duyduğunuz
zamanlarda yanınızdayız.

RANDEVU ALMAK İÇİN

444 1 274

www.buyuksehirhastanesi.com

ÖZEL
Büyükşehir
HASTANESİ
KONYA

BİR KARE HAYAT

Fotoğraf: Taha Palaz

Kim demiş iğne ile kuyu kazılmaz diye?

Alışveriş keyfin daima yanında.

QR kodunu okutarak
Android uygulamamızı
indirebilirsiniz.

f /dogancanta.com.tr

t /dogancanta

a /dogancanta

 dogancanta.com

**DOĞAN
ÇANTA**

ayakkabı • giyim

since 1993

Galeri Güvenlik

Outdoor Store

3 in 1 Montlar

Ayakkabı ve Botlar

Polar Montlar

- Çadır ve Uyku Tulumları
- Termal Giysiler
- Sırt Çantaları
- Tabure ve Sandalyeler
- Çakı ve Bıçaklar
- Dürbün ve Teleskoplar
- GPS ve Navigasyon Cihazları
- Kamp Ekipmanları

Dünyanın tüm markaları mağazamızda

Güvenlik Market İç ve Dış Tic. Ltd. Şti.

Şems-i Tebrizi Mah. Şerafettin Cad. No:24/B Karatay / KONYA • Tel : 0.332 238 42 12

“

Outdoor, adrenalin ve doğa tutkunları;
ihtiyacınız olan outdoor spor ürünlerini
Galeri Güvenlik Outdoor Store' da
bulabilirsiniz.

”

THE
NORTH
FACE

2015 koleksiyonu

KONYA' da

şimdi tıkla,
maceraya başla!

www.galeriguvenlik.com

Alo The North Face

0332 238 42 12

/galeriguvenlik

Lezzetimiz doğadan...

Grafist.com.tr

ISO 22000
GIDA
GÜVENCESİ

ISO 9001:2008
KALİTE
YÖNETİMİ

HELAL
GIDA
SERTİFİKASI

1954'den
BERİ

www.akova.com

Yazı: Ali Sami Palaz Fotoğraflar: Taha Palaz

RHINO! RHINO!

CHITWAN MİLLİ PARKINA HOŞGELDİNİZ

Otel görevlisi ve aynı zamanda rehberimizin heyecanla "Rhino! Rhino!" diye bağırarak, bizi çağırmasıyla kendimizi apar topar odadan dışarı attık. Rehberimiz sabahki orman yürüyüşümüzde bizim mutlaka gergedan görmemizi sağlayacağına dair söz vermişti. İşte şimdi sözünü tutmanın gururuyla "Rhino! Rhino!" yani "Gergedan! Gergedan!" diye bağırıyor.

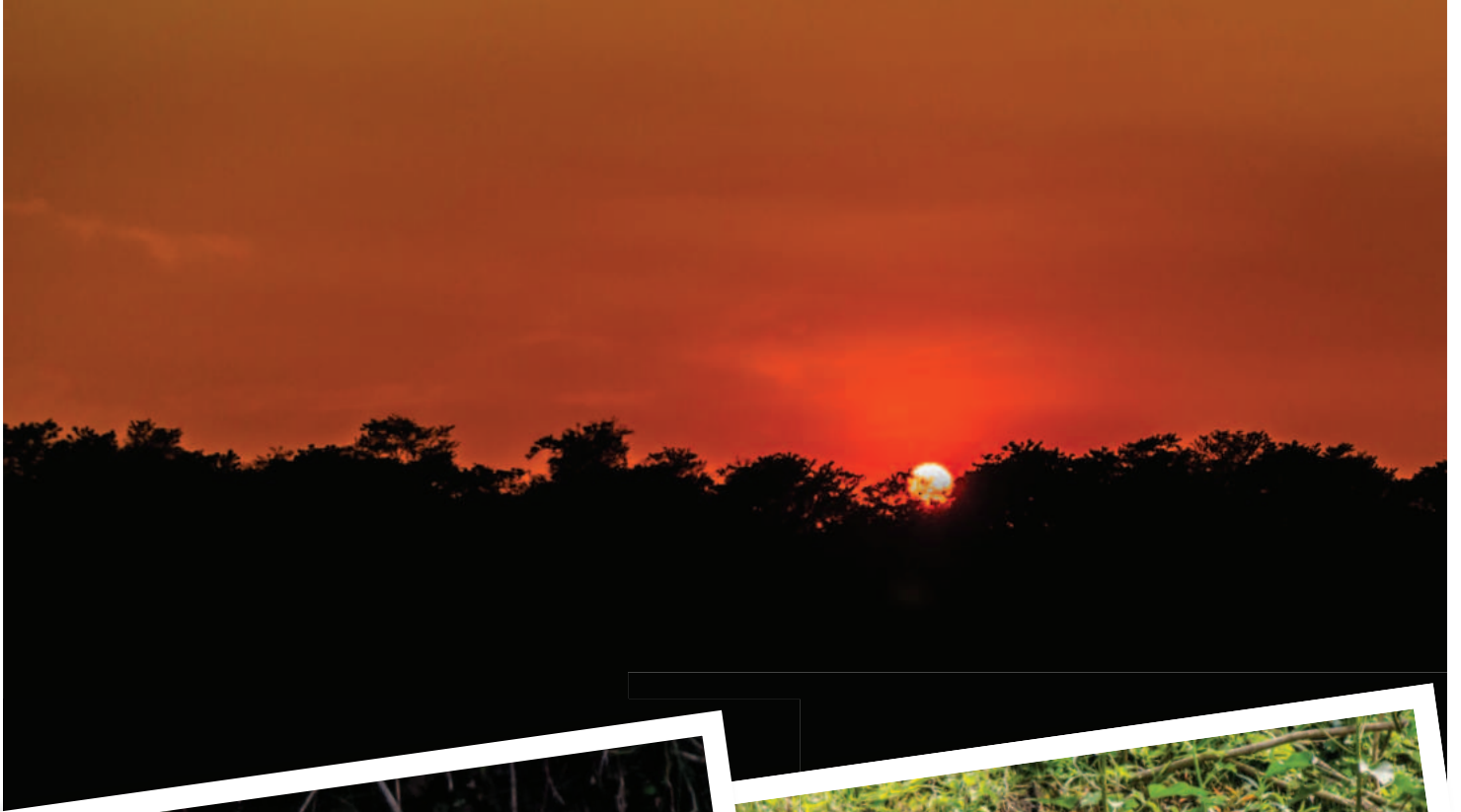

Otel görevlisi ve aynı zamanda rehberimizin heyecanla “Rhino! Rhino!” diye bağıarak, bizi çağırmasıyla kendimizi apar topar odadan dışarı attık. Rehberimiz sabahki orman yürüyüşümüzde bizim mutlaka gergedan görmemizi sağlayacağına dair söz vermişti. İşte şimdi sözünü tutmanın gururuyla “Rhino! Rhino!” yani “Gergedan! Gergedan!” diye bağıyor.

Peşine takıldığımız rehberimiz bizi Narayani Rapti nehri kıyısına getirdiğinde,

haber ne kadar çabuk yayıldığını anlamış olduk, Chitwan’da ne kadar turist varsa, buranın fenomeni “Gergedan”ı görmeye gelmiş. Kalabalığın arasında yer bulup, nehirde bulunan gergedanı seyretmeye koyulduk. Gergedanın sırtı ve kafasından başka bir yeri görülmüyor. Gergedan, dakikalar sonra azıcık kıpırdasa etraftan “Ooo! Vaav!” sesleri yükseliyor. Dünyanın dört bir yanından insanlar gelmiş gergedanı izliyor, gergedan ise hiç istifini bozmadan, banyosunu yapıyor.

Birazdan güneş muhteşem bir gösteriyle veda ediyor. Zifiri karanlık ne demekmiş o zaman anlıyoruz. Yıldızlar gökyüzünde kristal avizelermişçesine yakın ve parlak. Karanlıkta floresanımsı ışıklarıyla ıpıl ıpıl ateş böceklerinin gösterisi ve türlü vahşi hayvan sesleri. Uyku vakti gelince otelimize dönüyor, sivrisinek ordusuyla birlikte yatağa giriyoruz. Neyse ki cibinliklerimiz var.

Nepal'in başkenti Katmandu'ya 160 Km mesafede olan Chitwan millî parkı, zamanında yani 1900'lü yıllarda soyluların

ve sömürgeci İngilizlerin av sahasıymış. Hayvanların ve türlerinin azalmasıyla 1973 yılında buranın koruma altına alınıp millî park olmasına karar verilmiş. Hayvanlarla birlikte yaşayan halk buradan çıkartılamayınca halka "Buyrun, birlikte yaşayın, ama uslu durun!" denilerek araya sınırlar konulmuş. İnsanlara "Bu alanlara kesinlikle girmeniz yasak!" denilmiş, fakat aynı şey hayvanlara söylenememiş. Hayvanlar kafalarına göre tarlalara, kümeslere evlere izinsiz girişler yapmaya devam etmişler. Hayvanların bir kısmı kaza kurşununa kurban

gitmiş(!). İnsanlardan da sınır ihlali yapanlar olmuş. Bazı insanlar da hayvanlar tarafından kazara yenmişler. Bugün bile hayvanlar tarafından kazara yenen insanlar olduğunu öğreniyoruz. Hiç şaşırmadım. Rapti nehrinde kano gezisi yaparken, etrafımızın irili ufaklı onlarca timsahla sarılı olduğunu düşününce bu bana olmayacak bir şeymiş gibi gelmedi. Kano kullananlar bize iyilik olsun diye ağzını iyice ayırmış timsahın burnunun dibine kadar yanaşmıyor mu! "Ha yendik ha yenileceğiz!" korkusu yaşıyoruz?

Kano gezisi demişken "Silk Cotton" ağacı gövdesinden yekpare olarak yapılan kano ile yaptığımız nehir gezisi pek keyifliydi. Suyun üzerinde kuğu gibi süzülürken, etrafımızda türlü vahşi hayvanlar (maymun, fil, geyik, yak vs.) üzerimizde uçuşan rengârenk kuşlar... Ki başka nerede gözünüzün önünden bir Tavis Kuşu uçarak geçer?

Bir saatlik Kano gezisi ardından iki saatlik orman yürüyüşü. Gerçek bir ormandan bahsediyoruz, her şeyiyle gerçek bir orman. Düşünün artık. Burada tasvir gü-

cümün yetersizliğini hissediyorum. İçerisinde yüzlerce çeşit yırtıcı, memeli, otçul hayvan ve dahi kuş türü barındıran ormanı daha sonraki yazılarımda anlatacağım söz. Fakat burada gördüğüm kuş türleri dudak uçuklatacak türdendi. Bir ara Büyük Yariş isimli bir film izlemiştim. Yariş katılanlar dünyanın dört bir yanında kuş gözlemliyor, en çok kuş gözlemleyen yariş kazanıyordu. Burada da kuş gözlem turları yapılıyor. Nasıl ki burada şehrimizde penceremize serçe, güvercin gibi kuşlar konuyor, orada başınızın üzerinde kartallar tur atarken, pencerenizin pervazına Zümrüdüanka kuşu konabiliyor. Abarttım galiba :)

Chitwan'a geldiğimiz gün, henüz hiçbir yeri görmemişken, kahvaltı yaparken, penceremizin önünden dev bir filin geçmesinden anlamalıydık buranın ne denli doğa ile iç içe bir yer olduğunu. Tabii sonra alışıyor insan. Sonraki günlerde fil bizim için sokaklarda dolaşan kedi köpek gibi oldu. Yeğenim Taha ya "Taha, bak fil geçiyor!" dediğimde "Off yaa, yine mi, bi rahat bırakmıyorlar ki alışveriş yapalım!" deyince anladım durumu. Sonrasında düşünümüze bile filin sırtında, filin hortumundan fışkırttığı su ile aldık düşünün artık. Ormanda çıktığımız fil sırtındaki yolcu-

lukta filin sırtında olduğumuzu unut-
turacak manzaralarla karşılaştık. Kâh
nehre daldık kâh antilop sürüsü görüp
üzerlerine gittik. Hatta Taha şapkasını
düşürüp "Eyvah, gitti şapka!" demişken
fil durumu fark edip, hortumuyla şapka-
yı alıp Taha'ya verdi. Yani demem o ki fil-

miş, maymunmuş burada sen ben gibi.
Gergedan, eh işte. Burada asıl mesele
Bengal Kaplanı görebilmekte. O da yerli
halk için değil sen ben için. Hani küçük-
ken derlerdi ya "Uslu bir çocuk olursan,
ormanda şirinleri görebilirsin!" diye, bu-
rada da yerli halk bize "Ormanda birkaç

gün geçirecek cesaretin varsa kaplan
görebilirsin!" diyorlar. Sadece kaplan de-
ğil tabi, birçok vahşi hayvanı. Bizim vak-
timiz yok, yoksa kim korkar ormanda bir
kaç gece geçirmekten! ;) Filmlerde bir
sahne vardır ya hani. Yakılan ateşe ger-
gedan gelir... O geldi birden aklıma...

Akşamları Tharu halkının, dans gösterileriyle vaktimizi geçirdik, gündüzleri ormanda, vahşi hayatla iç içe. En çok içimi acıtansa fil yetimhanesinde gördüğüm, zincire vurulmuş yetim filler oldu. Kıpırdamayan fil yavruları delirmek üzere

gibi geldi bana. Onun dışında her şey muhteşemdi.

Ha bir de Asya fili ile Afrika fili arasındaki farkı anlatmaya çalışan rehberimizi dinlemeyince bizi "Dinlemeyecekseniz boşuna anlatmayayım!" diye azarlaması

vardı. "Etrafta bu kadar renk, koku, ağaç hayvan varken nasıl dinleyelim seni?" diyemedik. "Bak bir tavus kuşu daha uçuyor, sen de bak!" diyemedik. Özür dileyip dinliyormuş gibi yaptık.

Özetle ve şiddetle güzeldi Chitwan

**TURKISH
AIRLINES**

forex[®] anatomic

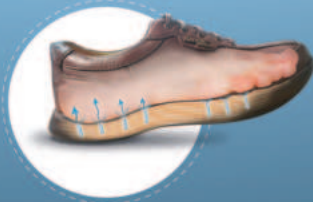
Benzersiz Rahatlığı Hissedin

Geliştirdiği Yeni Puff Serisi
forex[®]
anatomic

- Yumuşak Estetik Taban Özelliğiyle Ayaklarınıza Maksimum Düzeyde Rahatlık Sağlar.

- Hava Sirkülasyon Sistemi İle Ayağınız Nefes Alır.

Etkileri ve Faydaları

Sırt Kaslarını Rahatlatır.

Bel ve Bacak Kaslarının Hareketlenmesine Yardımcı Olur.

Daha Yüksek Kalori Yakılmasına Yardımcı Olur.

Bacaklardaki Kan Akışını Harekete Geçirir.

Ayak Sinir Uçlarını Uyararak Zeminin Daha İyi Hissedilmesini Sağlar.

Minarelerin "En"i **Kutup Minar**

Yazı ve Fotoğraflar: İbrahim Dıvarcı

Hindistan; 1,2 milyar nüfusu ile dünyanın en kalabalık ikinci ülkesi. Coğrafi büyüklük olarak da dünyanın yedi büyük ülkesinden biri. Yirmi sekiz ayrı eyalete sahip, aynı zamanda dünyanın demokrasi ile yönetilen en büyük ülkesi.

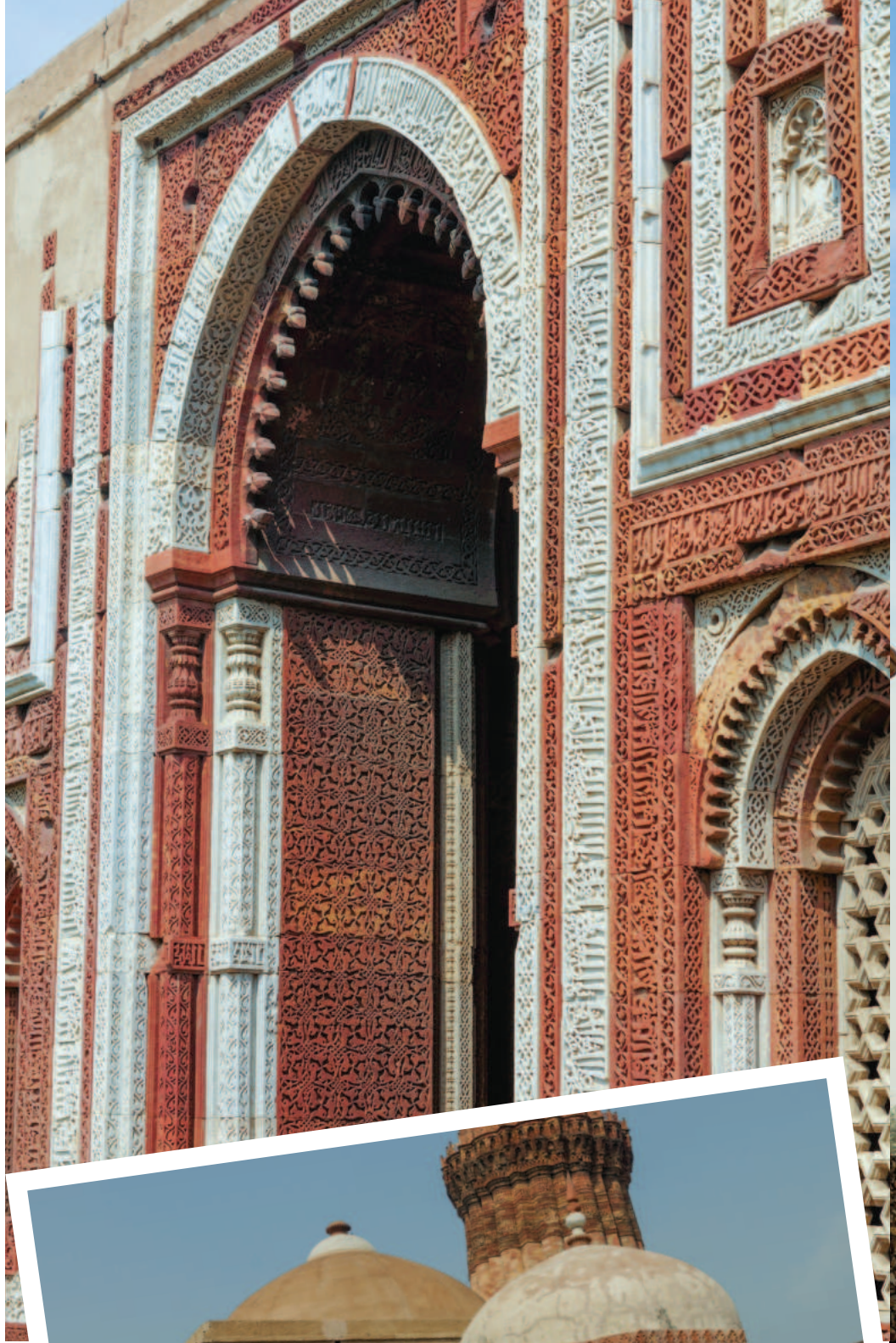
Bol baharatlı yemekleri, çok tanrılı inanç sistemi ve kast sistemi de bu ülkeyi ilginç kılan diğer unsurlar. Araçların arkasında "Lütfen korna çalın!" yazan bir ülkedeki gürültüyü de tahmin edersiniz.

Müslüman Türklerin Hindistan'a ilk girişleri MS 9. yüzyılda olmuş. Arap tüccarlardan sonra gelen ilk askerî birlikler Gazneli ordusuna ait. 1858 yılındaki İngiliz işgaline kadar yaklaşık dokuz yüz yıl Müslümanlar Hindistan'da hüküm sürmüş ve çok ileri bir medeniyet inşa etmişler.

Hindistan'da kadim Hint medeniyetinin en büyük örneklerini dinî yapılar yani tapınaklar oluşturuyor. Hindistan'daki Türk-İslam medeniyetinin de önemli yapıları dinî yapılar. Bunların en bilinenleri ise Kutup Minar ve Agra'da ki Tac Mahal.

Cengiz Çandar "Benim Şehirlerim" isimli kitabında Kutup Minar için; "Kutb Minar'ı gören ateist; ya dindar olur ya da insanoğlunun imanı, gücü, emeği, sebatı, becerisi, ustalığı, dehası ve akla gelebilecek ne kadar olumlu sıfat olabilirse bunların tümü karşısında saygının ötesinde, huşu ile eğilmekten başka elinden bir şey gelmez" diyor. Çandar'ın fikrine Kutup Minar'ı görünce tamamen katılıyorsunuz.

Bu gün eski Delhi olarak anılan yerleşimde bulunan Kutup Minar bir külliye. Bu isimle anılmasının sebebi yapının 1193 tarihinde Kutbettin Aybeg zamanında yapımına başlanması. İnşası yaklaşık olarak 193 yıl sürmüş. 1386'da Firuz Şah zamanında tamamlanmış.

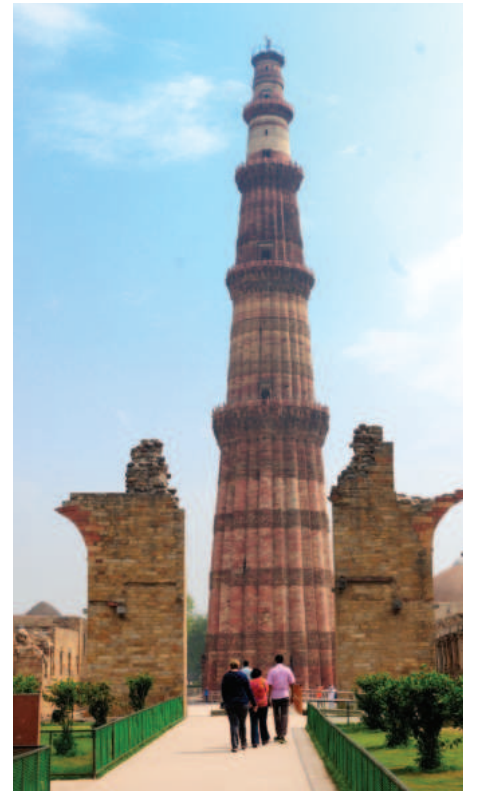
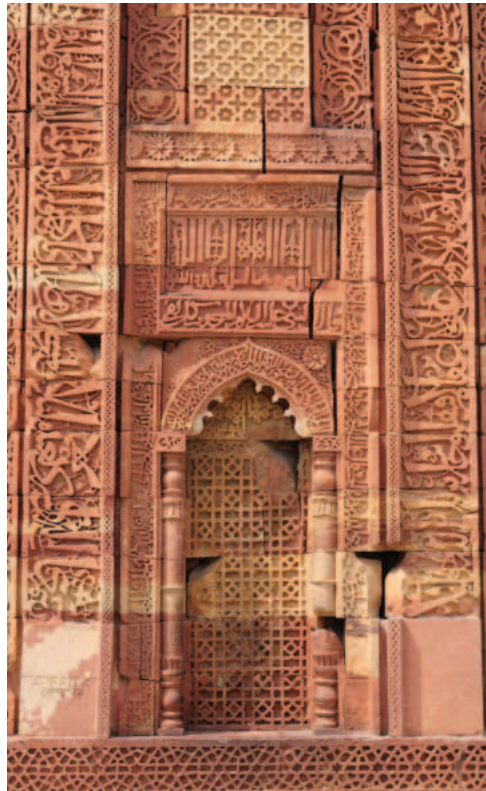
Hemen yanında bir medrese ve türbeler bulunan Kutup Minar, dünyada tuğladan yapılmış en büyük minare olma özelliğine sahip.

Kutup Minar, Pizza Kulesi ve Büyük Pagoda'nın da bulunduğu dünyanın en meşhur üç kulesinden birisi. En yüksek kule olma özelliğini hala devam ettiren Kutup Minar, Malezya'nın başkenti Kuala Lumpur'da bulunan ikiz kulelere de esin kaynağı olduğu biliniyor.

Kutup Minar 72,5 metre yüksekliğe sahip. Afganistan'daki Cam minaresi ve İran'da bulunan Büyük Selçuklu Minareleri gibi devasa ebadı ile İslam medeniyetinin güzel ve zarif örneklerinden biri olarak kabul edilmekte. Selçuklu, Gazneli, Gurlu dönemi mimarisinin izlerini taşır. Yivli minare tarzında yapılmış, kırmızı mermer ve kum taşı kullanılmış. Minarenin çevreleyen yüzünde Kur'an'dan ayetler işlenmiş. Minareden bir şeyin atılması durumunda direk yere düşmesi imkansız çünkü minare aşağıya doğru genişlemekte. Hemen 100 metre ilerisindeki, yarım kalan minare de eğer bitmiş olsaydı Kutup Minarın iki katı büyüklüğünde olacaktı. Lakin tamamlanamamış.

Kutup Minar'ın bitişindeki yıkık yapı 'Kuvvetü'l-İslam Mescidi'. Depremler ve İngiliz işgalinin yapıya ciddi hasar verdiği biliniyor.

UNESCO'nun dünya miras listesinde olan bu gün yeni Delhi'ye yaklaşık 15 km uzaklıkta bulunan Kutup Minar bir zamanlar Hindistan'da hüküm sürmüş Delhi Türk Sultanları'nın muhteşem medeniyetinin bir nişanesi olarak ziyaretçilerini bekliyor.

Bazı mutluluklar
yıllarca sürer...

Kompen'ler yaşam alanlarınıza gelmeden önce "**komple kalite**" adını verdiğimiz pek çok titiz çalışmadan geçer. Üretimin her aşaması ulusal ve uluslararası birçok kalite belgesine (TSE, INCERC, GOST, IFT, RAL) uygun yapılır. Bütün bu hassas çalışmalar sonucunda Kompen'ler uzun yıllar sürecek; sorunsuz ve dayanıklı yolculuğa hazır hale gelir.

Size de bu mutluluğu yaşamak kalır...

 Kombassan

KOM PEN
"KOMPLE KALİTE"

www.kompen.com.tr

ÇAY KOKULU ADA... SRI LANKA...

Şef Selin Ekim

Çay biz Türkler için bir içeceğin çok daha ötesinde değil mi? Onunla güne başlar, üşüyünce onunla ısınır, onunla dost sohbetleri yapar, hatta sıcaktan bunalduğumuzda hararetimizi onun geçireceğini düşünürüz. Sri Lanka (Seylan)'da da çok farklı değil. Çay onların sofralarının baş tacı, hayatlarının vazgeçilmez bir parçası. Ancak bizim çayımız ile Seylan çayı lezzet bakımından oldukça farklı. Nasıl mı? Buyurun okuyun...

İki çay arasındaki temel fark demlenme sürelerinden kaynaklanıyor. Bizim "tavşankanı" tabir ettiğimiz ideal renk onlar için çok koyu ve lezzet olarak oldukça sert. Sri Lanka'da çayın demlenme süresi çok daha kısa tutuluyor, bu nedenle rengi açık tadı da oldukça farklı.

Bizim için çayın olmazsa olmazı ince belli cam bardaktır, tercihen şeker ve ince bir dilim limonla içilir. Sri Lanka'da ise çay porselen fincanda ve süt ilavesiyle içiliyor. Üretim süreci neredeyse aynı olan bu çaylar damağımızda bambaşka iki lezzet olarak karşımıza çıkıyor. Çayların tadı farklı da olsa, iki ülkede de yaşamın vazgeçilmez bir parçası olmuşlar.

Gelin şimdi biraz Seylan çayının tarihine

ve çay bitkisinin tarladan bardağıma geliş sürecine bir göz atalım.

Çayın tarladan fincana yolculuğu, bitkinin üzerindeki iki körpe yaprağın el ile nazikçe toplanmasıyla başlar. Çoğunlukla kadınların topladığı bu çay filizleri vakit kaybetmeksizin fabrikaya taşınır. Fabrikada bir gece boyunca sıcak hava fanları yardımıyla kurutma işlemine alınır. Kuruyan yapraklar makinelerde kırılarak küçük parçalara ayrılır. Ardından yaklaşık 90 dakika sürecekle fermentasyon için nemli bir ortama alınırlar. Tekrar kurutulduktan sonra çay parçaları boyutlarına göre sınıflandırılır ve paketlenir. Sri Lanka'nın yüksek dağ yamaçlarında yetişen Seylan çayı kaliteli

bir aroma ve tada sahiptir. Bölgenin bol yağışlı iklimi ve adanın dört bir yanını saran okyanus ile rahiyalanan Seylan çayı dünyanın en iyi çaylarından biri olarak kabul edilir. Güzel kokulu, harmanlamaya uygun, içimi yumuşaktır.

Sri Lanka'da ilk çay ekimi 1860'lı yıllarda ülke çay endüstrisinin babası kabul edilen İskoç James Taylor tarafından yapıldı. Öncesinde adada sadece kahve yetiştirilmekteydi. 1872'de ilk yapılan çay ihracatı 10 kg iken, günümüzde yılda yaklaşık 300 milyon kg ihracatıyla dünyanın 3. büyük çay üreticisidir.

Lezzetinize Lezzet Katar

FATİH BAHARAT

Fevzi Çakmak Mah. 10479 Sk. No: 20 Tel & Fax : +90 332 236 63 05 Karatay / KONYA
www.baharatcifatihsude.com.tr • info@baharatcifatihsude.com.tr

PROF. DR. VE DR. *SANAYİCİ İKİ ARKADAŞIN* **MOTOR AŞKI**

Hazırlayan: Mehpere Sözüner

Aybars Saraçoğlu, Çapa Tıp Fakültesi'nden mezun olduktan sonra 7 sene doktor olarak çalışmış. Ardından keskin bir viraj alıp metalle ilgili her tür üretim yapan bir fabrikayı sıfırdan açmış. O artık sanayici ve sıkı bir motorcu ve 8 ve 4.5 yaşlarında iki kız babası.

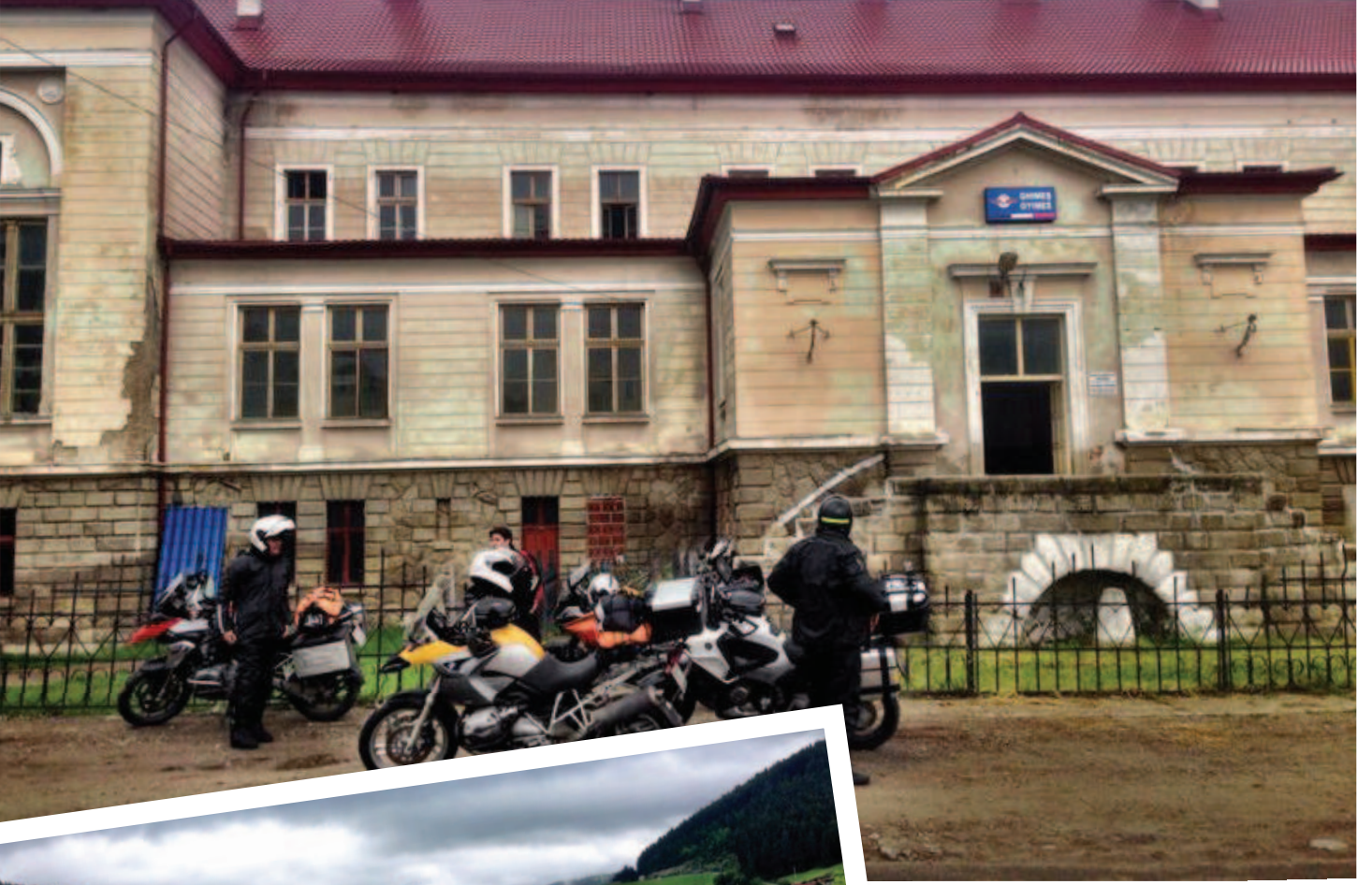
Prof. Dr. Fatih Öktem başarılı bir Kulak-Burun-Boğaz

uzmanı ve 17 ve 8 yaşlarında iki oğlu var. Güney Afrika'dan Fransa'ya motor kullanmış biri... Aybars'la hem Işık Lisesi hem de Çapa'dan arkadaş. Aslında ikisi de benim orta, lise yıllarımdan sınıf arkadaşım. O yüzden 'bey' sıfatını kaldırıp konuşuyorum izninizle. Gelin beraber

keşfedelim onların farklı coğrafyaları, uzun virajlı yolları motor sırtında keşfetmeye yöneltten şu motor sevgisini...

Motora nasıl başladınız? Bir arkadaş, bir film?..

"Kayak gibi sürekli eğitim almak lazım bu işte." diyor.

Onca şeyi giyinmek zor gelmiyor mu?

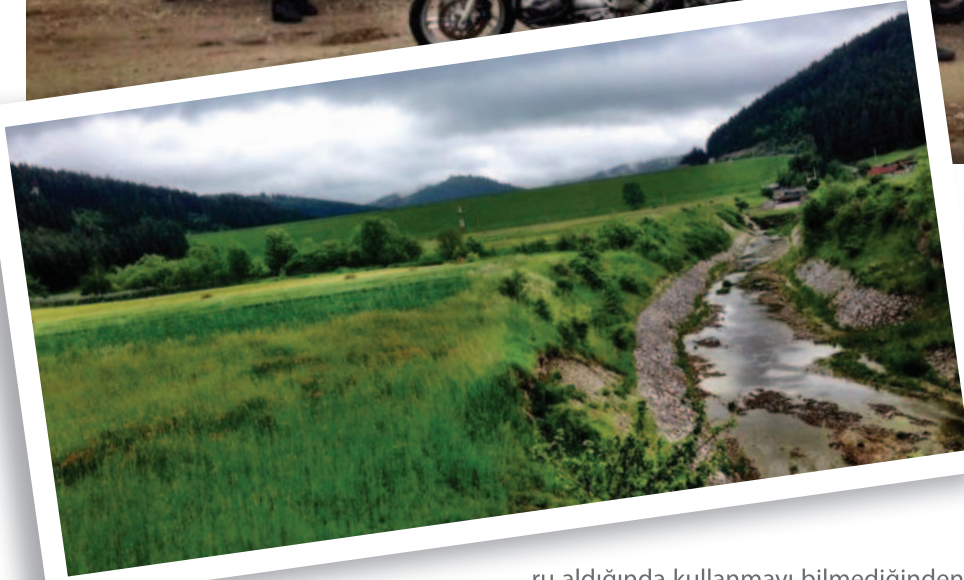
Fatih, "10-12 farklı ekipman var, kulaklar için tıkaçtan bel için belliğe kadar. Bir müddet sonra otomatik giyip çıkarmaya başlıyorsun." diyor. Aybars "Robot gibi hissediyor insan, hareket edemiyor ama bu bir zorunluluk, hayatta atlamam." diye ekliyor.

İssız yollardan da geçtiğiniz oluyor; ya yolda motor bozulursa, benzin biterse?

"Arazide düşersen, motor altında kalırsan, kaybolursan diye en önde ve en arkada hep en deneyimli kişiler gider. En az üç motor oluyoruz." diyorlar.

Ben motor deyince kaza, çamur, pahalı ve tehlikeli bir zevk düşünüyorum, ya siz?

Fatih, "Aaa, deli misin! Motor deyince yüksek virajlı dağ yollarında çam koku-

Aybars çocukluğunda yazlıktan yazlığa bisiklete binen bir Nişantaşı çocuğu iken seyrettiği yarışlardan etkilenip 2006'da bir gün Maltepe Carrefour'a gitmiş ve orda koridorda stand açan motorcudan Cross tipi bir motor almış. Parayı öderken eklemiş: "Yalnız ben kullanmayı bilmiyorum, fabrikaya teslim eder misiniz?" Fabrika bahçesinde bir ay deneye yanıla kullanmayı kendi kendine öğrenmiş.

Fatih ilk önce ABD'den bir motor montu almış, ardından da İtalya'dan bir kask. En sonunda ise basit bir motor. O da moto-

ru aldığı anda kullanmayı bilmediğinden, hocası gidip teslim almış. Fatih, bugün Enduro ve Cruiser tipi motorlara sahip, Aybars ise Honda Crosstourer.

Aybars da, Fatih de motorda "uzman kullanıcı olmak" diye bir şeyin olmadığını söylüyor. "Sürekli yeni bir şeyler öğreniyorsun." diyorlar. Aybars, "Asla kendime çok güvenmem, yoksa hata yaparım. Beynime korkuyu koyarım ki, dikkat edeyim. O yüzden de hiç düşmedim." diye ekliyor. Aybars, ancak Transfagaran Romanya turundan döndükten sonra Honda'nın düzenlediği kursa gitmiş. Çok kitap okuduğunu ve Youtube'dan eğitim seyrettiğini anlatıyor. Fatih ise

su düşünüyorum. Kask olmasına rağmen etraftaki kokuları alırsın. Kaskın ön camını arı girer diye açmak yasaktır ama açmasan da kokuları alırsın.” diye itiraz ediyor, bana.

Aybars’a göre “Motor özgürlük hissi veriyor. 120-150 ile açıkta giderken uçuyor hissediyorsun. O hızda arabada giderken kafanı çıkar ne dediğimi anlarsın. Rüzgârın yüzüne vurması bağımlılık yaratıyor. Tüm duyuların uyanık olmak zorunda. Tüm dikkatini yola vermek zorun-

dasın. Bir çukura bile girersen tehlike. Her zaman adrenalin... Ölüme 1sn uzaksın.”

Neden motor? Meslekten kaçış mı? Arabanın vermediği hangi duyguyu size yaşıyor?

Fatih’e göre, arabayla motor tamamen farklı şeyler. Araba ulaşım için. Motor keyif için. “Motor, yeni maceraya atılmak demektir. Ağva’ya giderken bile bu böyledir. Her an parkuru değiştirebilirsin çünkü. Virajlı yoldan dönersin. Kendinle ilgili şeyleri motor kullanırken düşünemezsin. Olayın güzelliği o. Kafamızı boşaltabildiğimiz tek yer motorun üstü. Ne politika düşünebilirsin, ne aile. Yoksa düşersin. Sana da tavsiye ederim, Mehpere!” diye ekliyor. Denesem mi? Ne dersiniz?

Aybars ise, “40 yaşını geçince çok şeyden

zevk almamaya başlıyorsun, doyuma ulaşıyorsun. Aile, kariyer, para... Prag’a gittim desem fark yaratamazsın ama Karpat’lara motorla zirve yaptım deyince başka oluyor. Yolda giderken de zevk alıyorsun, sadece vardığında değil.” diye ekliyor.

Şu soruyla sık sık karşılaşıyorsunuzdur. İkiniz de doktorsunuz,

motor yaralanmalarının ciddiye-tinden haberiniz vardır, hâlâ nasıl motor kullanabiliyorsunuz?

Fatih, “Buna bir cevabım yok. Bir elimi zedelesem ameliyat yapamam, çok ciddi sonuçları var. Koruma önlemlerini son safhada alıyorum. Şehir içinde binmiyorum.’ derken, Aybars, “Riske girmem, ara-

balanın arasından geçmemeye çalışırım, yol veririm, kurallara uyarım, bir kere düştün mü, bitti. Düşmeyi düşünmem.” diyor.

İkisi de en ürkütücü anı da anlaşıyor. “Mayısta Karpatlarda zirve yaparken tünelin kapalı olduğunu bilmiyorduk, benzinimiz az kalmıştı ve 120 km dönüş yolunda benzinci yoktu. Kar yağmaya başladı. Tünelin girişini metal kapı ile

kapamışlardı. Mecburen dönüşe geçtik ve motoru kimi zaman boşa alarak yavaş yavaş aşağı vardık.”

Aybars’ın en ilginç anısı... “Romanya’da bir dağ köyünden geçerken büyük büyük taşları almış ellerine çocuklar, yolun kenarında durmuşlar ve taş attılar hepimize.”

Fatih’inkisi ise Güney Afrika’da devekuşunun onunla yarışa kalkışması. 60-70km hızla giderken yola fırlayan hayvan bir ara yolu çapraz geçmeye kalkınca göz göze gelmişler. Devekuşu çarpmanın diye yolun dışına çıkmak zorunda kalmış. Fatih, bir de Isparta’daki yaşlı köylü teyzenin “Bu motor kaç para, evladım?” diye sormasını unutamıyor. “Demek ki iki tekere merakı var.” diyor.

İlginç kültürel deneyime gelince, 'Transfagarasan yolunda ne bir satıcı ne bir kebabçı ne bir sucu ne de kendin pişir kendin ye var. Almanlar haf-

ta sonu doğayla baş başa kalıp araba sürmek için buralara kadar geliyorlar." diyor Aybars.

T.C. ve Avrupa'da diğer şoförlerin tavrındaki fark konusunda da hemfikirler. Avrupa'da tırı sollarken, tır sağa yanaşılıyor. Döner kavşakta arabalar öncelik veriyor. Edirne'den sonra güven içindeyiz diyorlar. Aybars diyor ki, 'Romanya-Bulgaristan seyahatinden geldim. Hadımköy-Tuzla etabı en zoruydu. Türkiye'de en ufak yağmurda çamura batıyoruz.

Fatih'in en çok çekindiği şey ise oğullarının 30 yaşına gelmeden motor hobisine merak sarması. İnsanın olgunlaşmadan limitlerini deneyebileceği türden böyle bir hobiye girmesini doğru bulmuyor, "Çünkü insanlar hislerine yenik düşebilir." diyor.

Belki de internette okuduğum cümle doğru, "Motorcuysanız bilirsiniz, direksiyona geçince içinizde vahşi bir şeyler uyanır..."

Ahşabın hikayesi burada başlar

HASAN KULU

ORMAN ÜRÜNLERİ

Laminat Parke , Isıl İşlem Ahşap Palet ve Sandık, Kamelyalık Kereste,
F. Joint Lamine Profil ve Panel, İnşaatlık ve Doğramalık Kereste, Fırınlı Masif Çam ve Kayın Parke,
Fırınlı Taban Lambri, Döşeme Tahtası, İthal OSB ve PLYWOOD

0332
444 5856

www.hasankulu.com
info@hasankulu.com

Ağaç İşleri Sanayi Kırımlı Sk.
No:35 PK 42300 Selçuklu/KONYA
Faks: 0332 2493176

HASAN KULU
Orman Ürünleri A.Ş.

Yazı ve Fotoğraflar: Selim Çokuğraş

CINQUE TERRE

Başkaları, mesela Monterosso'daki otelin resepsiyonunda uyuşuk görevliyi beklerken karşılaştığımız 80'lik çakı gibi Kaliforniyalı, Cinque Terre'ye gitmeye nasıl karar veriyor, en ufak bir fikrim yok. Benim yeterince sihirli olmadığı için "sükut-ı hayal"e sebep olacağından dehşetle endişe ettiğim pek sıradan hikâyem ise şundan ibarettir:

Yağmurun gökten damacana ile boşaldığı bir kış sabahıydı, Google'a girip, "Cinque Terre" yazdım (başka bir zaman "Ischia Island" yazmayı da planlıyorum) ve karşıma çıkan fotoğraflara yaklaşık üç dakika kadar büyülenmiş gibi bakakaldım... Sonra neler yaptığımdan ben de pek emin değilim ama, sol elim, ucuz uçak bileti arama sitelerine (ki hüsra- na uğradım) ve iki gözüm de booking.com'a kendiliğinden gitmişler sanırım. Ve güneşin bana "suret-i mahsusa"yla tebessüm ettiği bir Eylül gününde kendimi bundan sadece 10 gün önce oturduğum yer olan ve bazen mutfağa gitmek için bile kalkıp uzaklaşmaya kıyamadığım sevgili kanepemde değil, Floransa'dan Monterosso'ya giden bir trenin koltuğunda buldum!

Bu, her biri diğerinden şekerrengi, komşusuna hem benzeyen hem de kendi şahsiyeti olan "beş köy", Liguria Denizi'nin kıyısına -La Spazia istasyonundan başlayarak kuzeye doğru- Riomaggiore, Manarola, Corniglia, Vernaz-

za ve son olarak da Monterosso şeklinde sıralanıyorlar (Siz bakmayın benim bu coğrafi ukalalıklarına, çoğunun ismini yanlış yazıp yanlış söylüyorum hâlâ!). Daha kuzeydeki Genova'ya doğru meşhur Portofino ve Pisa da, bir saatten uzun olmayan bir tren yolculuğu mesafesinden, "Gelmişken insan bize de bir uğrar!" diye işmar ediyorlar insana.

O kutlu tren koltuğuna yaslandığımda, Cinque Terre için olduğu kadar olmasa da, Floransa'dan başlayacak 4,5 saatlik tren yolculuğu için de heyecanlıydım; bir ülkenin içinden köylere ve kasabalara uğrayarak ve sürekli değişen manzaralarını izleyerek seyretmek, uçağa binip hoop diye diğer alana inmekten çok daha zevkli bir şey bence. Neyse, bilet damgamız eksik olduğu için ödediğimiz 5'er € ceza dahi bu zevki bozmadı.

Üç gün sonraki Genova trenine körkütük sarhoş binip tüm vagonu terörize eden, iğrenç şarkılarla ortalığı inleyen, baş üstü raflarında donlarını düşüre düşüre barfiks çekip yerlere yıkılan iki İtalyan -ki biri Deniz'e göre yaşayan Frank Gallagher'dı (Bkz Shameless)-, bize daha yakın, aşına ve samimi geldiler; Deniz onlara hiç kızmadı, hatta engel olmasam ayağa kalkıp alkışlayacakmış gibi bir eğlenen bir yüz ifadesi ile izledi. Bir çok turist-yolcu, vagonu yaka silkererek terk ettikten epeyce sonra, minnacık bir kondüktör abla gelip "Hadi canım,

hadi!.." diye omuzlarına pıt pıtlayarak attı bunları vagondan da ortalık sakinle-di; bu gâvur İtalyan milletin ayyaşları bile efendi oluyor canım!

Bu arada, Monterosso trenine aktarma yapacağımız istasyonda daha epey bekleyecekken, biletimiz olmamasına rağmen "Gelin sizi bırakalım!" diyerek bizi trenlerine alan (Uydurmuyorum, aynen böyle cereyan etti.) isimsiz makinist ve kondüktör Carlo'ya buradan "molto grazie" demeyi bir borç bilirim.

Epeyce oyalandık, artık Monterosso'ya gelelim ve trenden inelim biz.

Monterosso, Cinque Terre'nin başkenti gibi; uzun kumsal ve plaj(lar) sadece burada bulunuyor. Plajların büyük bölümü, aralarda "halka açık" kısımlar da olsa, askeri kampları çağrıştıracak denli düzenli şezlong-şemsiye sıralarından oluşuyor ve giriş epey -Uffizi Galerisi'nden bile- pahalı. Zaten insanların çoğu, açık plajları tercih ediyor ve plajın büyük bölümünü işgal eden şezlonglu bölgeler bomboş iken, daracık açık bölgeler azımsanmayacak kadar kalabalık oluyor (Sanırım bu bölgenin ruhuna hiç uymayan tek durum da bu.). Bu kalabalığa rağmen kimsenin diğerine bir rahatsızlık vermediğini yazmak boynumun borcu.

Köy, bir tünelle birbirine bağlanan yeni ve eski köyden oluşuyor. Eski köyün artık olmasa şaşıracağımız güzellikteki ara sokakları, gösterişi az, lezzeti bol lokantaları ve her köşeden gelen bir müzik ya da şen kahkaha sesleri ve sarımsakta pişmiş karidesle karışmış kalamar dolması rayihaları, gerçekten "Nereye geldik biz?" dedirtiyor insana.

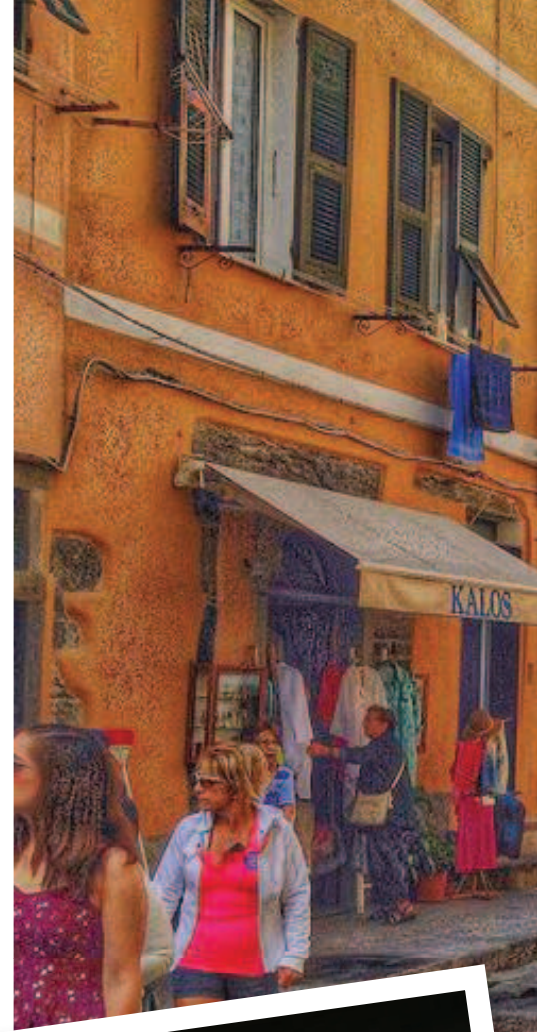
Sonunda Monterrossa'ya geldik, şimdi de sadede geleyim: Burası, diğerlerine nazaran Cinque Terre'nin en "turistik" ve en kozmetik köyü kanımca. Aşırı düzenli, hizaya geçmiş şezlonglu hâlini, koyun kuzey kıyısını kapatmış otoparkı ayrıca yadırgadım. Bir dahaki sefere, konaklamak için çan sesleri, martı çığlıkları ile uyanacağım bir köyü ya da en azından eski köy tarafını seçeceğim... Ve tercihim, Manalora ya da Vernazza'da mutfaklı bir oda tutmak olacak gibi geliyor. Sonradan keşfettim ki var böyle keyifli odalar.

Vernazza'ya doğru bir patika...

İlk sabah, sırtımda hafif bir sırt çantası ile bir sonraki köye doğru yürümeye ("Yürümek", bu iki keçinin yan yana yürüyemeyeceği darlıktaki patika için, tırmanmak ve arşa doğru yükselen

sayısız merdivenleri çıkmak manasına geliyor.) başladım... Da ne oldu? Daha 500 m kadar çıkmıştım ki, kepenkleri kapalı ahşap bir kulübe ve kapısında bekleyen bir Norveçli ile karşılaştım; patikalarda yürümek için de bilet almak gerekiyormuş, yoksa yolun sonundaki kulübede ceza yazıyorlarmış meğerse. Kulübe saat 9'da açıldığında, ülkesini ferdi olarak temsil eden benim dışımda İngiliz, Amerikalı, Fransız, Hintli gruplar ve bizim Norveçliden oluşan epeyce uzun bir kuyruk olmuştu kapıda. Wifi CinqueTerre şifresini ve trenleri (Köyler arasında sık tren seferleri de var; tek yön 2,8 €.) de içeren günlük bir karta 12 € bayıldım. Patikanın diğer ucunda kimse bilet falan sormadı, biletimi hatıra olarak saklıyorum.

"Bunca zamandır hunharca 'kardiyo' yaparım, böyle merdiven görmemiştim!" demek istemiyorum (gerçekten annem yaşımda ve son derece fit insanlar, ellerinde sopaları deliler gibi yürüyorlardı, onlardan utanırım); zira yol, insanı tepeden atlamaya kışkırtan deniz manzaraları, bin bir renge bürünmüş kelebekleri, kuş cıvıltıları, orada burada şırıldayan dere-

leri, üzüm bağları, kısmi uçurumları ve yemyeşil dokusu ile zorluğundan çok, güzelliği ile anılmayı hak ediyor. Zaten son tepeden Vernazza'ya bakınca insanın hissettiği; yorgunluk değil, kanat çırpıp aşağıya doğru uçuşa arzusu oluyor.

Vernazza, 1000 yıllık bir geçmişe, limanda 1300'lü yıllardan kalma bir kiliseye, denize doğru inen yegâne ve çok güzel sokak-caddesinin sol yanında, girişte kafayı vurmamak için eğilmek gereken bir mağaradan geçilip, ulaşılan çakıllı bir plaja ve sanki süs olsun diye yapılmış bir limana sahip. Sabah kahvaltımı bakkalda kuyruk beklemek paha-

sına aldığım focaciacca, bacon, domates ve mozzarella ile imal ettiğim sandviçi limanda ayaklarımı denize sarkıtarak yaptım; kahveyi yandaki "cafe"den 2 € mukabilinde aldım.

Üç günde tam üç kez gittiğim Vernazza, Manarola'dan sonraki en güzel köy bana kalırsa. Zaten bu iki köyün sayısız fotoğrafları uğruna, 2 yıldır taşıdığım yedek hafıza kartımı da paketinden çıkardım sonunda.

Yine trenler ve bir de tüneller hakkında

La Spezia'dan Genova'ya kadar olan yaklaşık 1 saat 40 dakikalık demiryolunun hilafsız yüzde yetmiş beşi tünellerden geçiyor. Arada, dev bir kaşalot balına-

sının nefeslenmek için su yüzüne çıkışı gibi gün ışığına çıktığında tren, inanılmaz bir deniz ve köy manzarası görünür gibi olsa da, daha "aaa" bile diyemeden yeniden karanın karanlıklarına dalıyor balina-trenimiz. İtalyan'ın biri çıkıp da "Tünelden çıkınca denizi göreceksin, şaşırma!" diye bir dize yazmış mıdır, hiçbir fikrim yok.

Manarola, kayalıklar üzerine kurulu, insanda "Çılgın bir sanatçı burada rengârenk kutuları üst üste koyarak sürrealizmin kayalık doruklarında bir köy yaratmış!" intibai uyandıran, içinden araba yerine balıkçı kayıkları geçen (Hemen her evin önünde yola park etmiş bir kayak var.) bir diğer köy. Fotoğraflar-

da da görülen kayalık ve serin (Tahminen sonradan görme zenginin havuzu kadar bir alan olduğu için kalabalık ama şaşırtıcı biçimde sessiz ve huzurlu.) denizine girip kulaç atabildiğim için kendimi gerçekten şanslı hissediyorum. Bir de 15 €'ya öksüz doyuran kıvamındaki bir tabak ahtapot-karides-kalamar-sardalye kızartmasını tika basa yiyip, bir şişe Moretti'sini içtiğim "il porticciola"da gerçek bir tenor olduğunu düşündüğüm yaşlıca bir İtalyan'ın başka masadaki güpgüzel bir sarışına ilanıaşk eder gibi söylediği şarkı, bütün bir kış boyunca anımsayıp keyifle gülümsemek için yeter de artar bana.

Kesinlikle en çok beğendiğim ve ömrümün sonuna kadar -bu durumda yukarı- şüphesiz ki bir 15 yıl bonus daha ilave ediyordur o ömüre- yaşamak isteyeceğim bir yer Manarola.

Riomaggiore

Google'daki, deniz yönünden çekilmiş bir akşam fotoğrafına vurulmuştum gitmeden önce: İki tarafta yükselen ahşap panjurlu ve göz alıcı renkte intizamsız ama birbiri ile ahenkli binalar, sokak lambalarının

sarı ışıkları, üzerinde güzel sandalların park ettikleri bir yokuş ve ön planda ışıklı bir deniz... Ve aslında tam da böyle bir yer; İtalya'da gördüğüm en dar sokak da (Karşıdan gelen biri olunca geri geri gidip bir kapı girintisine sığınmanız gerekiyor.) tartışmasız olarak bu köyün bağrında bulunuyor. Yazık ki ben alacakaranlık bir saatine denk gelemedim; hep takıntılı başağın geri dönme aceleciliği işte....Ve öyle bir fotoğraf çekmeyi asla beceremedim.

En güzellik sırasında yeri bronz madalya.

Vernazza'dan Corniglia'ya gitmek için trene bindiğinizde oturmanıza hiç gerek yok, zira mesafe sadece 1 km; trenin kalkmasıyla durması bir oluyor. İnce köye gitmek için bir yaya tüneline girip (Aynısı Riomaggiore'de de var.) epeyce yürümek, sonra da tahminen 300 basamaklı bir merdiveni yavaş yavaş çıkmak gerekiyor. Çünkü Corniglia kayalık bir tepede kurulmuş denize dokunamayıp ona yutkunarak tepeden bakan bir köy. Başka bloglarda çok beğenildiği de yazılmış, evet

güzel ama bendeki sıralaması 5.lik.

Cinque Terre, yeniden görülmesi gerekenler listemde olmayı sürdürecektir. Gitmek için plan yapacaklara tavsiyem, onları çok kıskandığımı bilmeleri ve Genova'ya uçup trenle Montresso'ya ulaşmaları ve dönüşü de Floransa üzerinden, Bologna Havaalanı'ndan yapmaları.

mutluluğa atılan imza...

Sarraflar Yeraltı Çarşısı No:55 / KONYA
Tel : 0332 350 11 16

küçükbalcı
altın

Yazı ve Fotoğraflar: Derya Uzun Davulcu

İSTANBUL. BEYEFENDİSİ ÇUKURCUMA

Merhaba Köşe Bucak Dünya sakinleri! Bu aralar sizlerden biraz uzak kalsam da inanın tembelliğimden değil, sizlere güzel bir şeyler sunabilmenin derdindeyim. Sami Bey şahidimdir. :) Bu sayıda dedim ki şöyleee hoş sohbet esnafı, tarihî binaları, her dönemin ruhunu taşıyan dükkânlarıyla İstanbul'un sahiciğini kaybetmeyen semti ve her geçen gün renklen Çukurcuma'yı bir arşınlayayım. Ayaklarımın sürüklediği yer, beni girdabında adeta eritti. Hava yağmurlu muydu, güneşli miydi o meteorolojik kısma gezerken hiç takılmadım.

Semtlerin isimlendirilmesi ile ilgili çeşitli rivayetler vardır. Bizim İstanbul beyefendimize, Çukurcuma denmesinin sebebine gelince: Bir rivayete göre Fatih Sultan Mehmet'in İstanbul'u fethinden sonra ilk Cuma namazını burada kılıyor olması ve yerleşim olarak çukur bir bölge olmasından dolayı bu semt "Çukurcuma" olarak isim alıyor. Başka bir rivayete göre Çukurcuma'nın payına düşen ise şöyle: Fatih Sultan Mehmet'in,

İstanbul'un Fethi sırasında ordularıyla buradan geçerken "Cuma namazını şu çukurda kılalım!" demesiyle bu bölgenin ismi Çukurcuma kalmış. Semt, ismine uygun olarak, Taksim ve Cihangir'e göre çukurda kalıyor. Bu çukurda kalma durumu henüz keşfedilmemiş birçok yer olduğunun sinyallerini de veriyor bir yandan.

Karaköy ve civarında uzun bir süredir yaşanan hareketliliğe son yıllarda Pera, Galata ve Çukurcuma'nın popülerliğindeki artışın ilham verdiğini düşünüyorum. Yaşanan bu hareketlilik ve dönüşümle birlikte binaların cepheleri eskiye sadık kalınarak yeniden koruma altına alınıyor. Sizde de olur mu bilmiyorum ama bana göre, binaların dokusu değil de sanki kokusu değişiyor gibi geliyor. 18. yy.dan itibaren Pera bölgesine yerleştirilmiş bulunan, İtalyan, Fransız ve Yunan sefaretlerinin binaları semte ayrı bir doku katarak, boğazdan gelen esintinin

iyot kokusuyla adeta dans ediyor.

Adım başı rastladığınız kahvaltı dükkânları veya kafeler, dekoratif köşeler, resimli/grafiteli duvarlar, sokaklarda dolaşan uslu kediler, tasmalı kocaman köpekler, "vintage" kıyafet butikleri ve her köşe başında birden fazla antikacının bulunduğu semtin; kendi başına, kendine özgün, farklı konumu içinde kayboluyorsunuz.

O kadar değişik obje ve öylesine çeşitli zenginliği var ki akıllara zarar... Benden demesi. Her dükkânda aklınızı çecelecek bir şeyler mutlaka çıkıyor. Yıllar öncesine götürecek sayısız obje öylesine dekoratif biçimde sergileniyor ki her yer fotoğraf, her yer baş döndürücü güzelliklerle dolu, bir girdiğiniz antikacıdan çıkmak pek de kolay olmuyor.

Şimdi gel gelelim esas olaya! Bunca güzelliğin, satılan objelerin değerini iyi bilen, meraklısını taniyan, biraz da ya-

bancaların ilgisinden ziyadesiyle nasibini alan o uzman antikacılarımız, sizi satın almak istediğiniz obje hakkında fazlasıyla bilgilendiriyor hatta neredeyse objenin çocukluğuna inecekler, o derece! Siz dinleyin, bilgiden hiçbir zaman zarar gelmez; yalnız, tam o sırada rakip takıma -ki bu antikacı oluyor- objeyi beğenip hayranlığınızı elde olmadan belli ettiyseniz indirim falan beklemeyin boşu boşuna! Bir kere o gözlerinizdeki ışığı floresan gibi yaktıktan sonra istenilen fiyattan asla indirim alamazsınız.

Antikalar kimi, yerine gidip alınmış; kimi, seçilmiş müzayede parçaları olunca günün fiyatlarını gözden çıkarmak gerekiyor. Ahşap objeler, mobilyalar, cam objeler, aydınlatma gereçleri, seramikler, çiniler, dokumalar, duvar saatleri, kemanlar, üç ayaklı körüklü fotoğraf makineleri, tarih yazarken tarih olan daktilolar hepsinin yaşı alıcının yaşından büyük olunca antikanın değeri parale-

linde artıyor. Yine de evin bir köşesini şark köşesine çevirmek; antika kapı veya bahçe için kocaman bir aslan heykeli almak; şöminenin üstüne, duvara, sehpa üstüne bir şeyler asmak, yerleştirmek isterseniz seçenekler sizi kararsız kılacak kadar çok. Objelerin eski olmasına karşın bakımları yapılmış, kullanılabilir durumda olması cazibeyi daha da artırıyor ve fiyatını da tabi.

Satışa sunulan eşyalar, tavana kadar üst üste sıralanmış, galeride yürünecek çok az bir yer bırakmış. Valizler, tablolar, resim çerçeveleri, yıllara meydan okuyan elbiseler, avizeler, abajurlar, biblolar, gemi maketleri, oyuncaklar, sofrta takımları, müzelik fincanlar, çay takımları, heykeller, dokümanlar, kitaplar aklınıza

ne gelirse karşınıza çıkıyor. Galerilerin kitaplara sığmayan envanteri arasında aradığınız objeyi bulunca adeta gençliğinizi, çocukluğunuzu yakalamanın sevinciyle anılarınız canlanmaya başlıyor. Film yapımcıları, dizi çekenler, başta Yunanlılar olmak üzere çok sayıda ziyaretçiye ev sahipliği yapıyor buradaki mekânlar.

Benim bakış açım renk katan parça ise, eski bir otomobil lastik şişirme kompresörüydü. Siz bana aldırmayın ben normal değilim zaten! :) Çukurcuma'da gezinmek semt olarak farkında olmadan üzerinizde alışkanlık yaratabilir, çekim gücünün yan etkileri var anlayacağınız. Bu semtte sadece antikacılar yok tabi; galeri, butik, takı tasarımcısı, kitapçının yanı sıra köfteci, restoran, pizzacı, kafe, turşucu mola verecek yerlerden sadece

bir kaçı. Hepsi konsept oluşturma gayreti ve rekabeti içinde değişik atmosferler yaratmışlar. Her bir dükkân tek başına bir röportaj konusu, anlatmakla bitmez.

Biraz mola versek mi ne dersiniz, sizi loş ışıkları, hafif müzikleri ve taş duvarları ile Avrupa'nın minik kasabalarında bulunan sade kafeleri andıran Cafe Lumiere'ye götürmek istiyorum. Güler yüzlü personeli, lezzetli ve doyurucu menüsü ile bir kere yolu buraya düşen insanları kendine bağlamayı başarıyor. Kırmızı ve Yeşil menüleri başa baş mücadele içerisindeler. Tadına doyamayacağınız pizzalardan ve ev yapımı içeceklerden birini seçip siparişinizi verdikten sonra dekorasyonu incelemeye başlayabilirsiniz. Açık mutfakları yemeklerinizin nasıl piştiğini görmenize olanak sağlıyor. Afiyet olsun:)

Kalabalığın içinde yalnızlık yaşatan hu-

zurlu bir semt Çukurcuma; bir şeyler satın almakta, keyfe keder satmakta. Her şey dingin, her şey huzurlu, zaman desen durmuş akıyor gibi.

Beyoğlu, Galatasaray, Sıraselviler, Cihangir'den aşağı koyuverin kendinizi Tophane'ye kadar Çukurcuma'dasınız. Burası öyle avuç içi gibi bir yer ki ne Beyoğlu ne Tophane'desiniz. Çukurcuma'ya Kabataş iskelesinden

Karaköy istikametine giderken Fındıklı Kazancı Yokuşu'nu tırmanarak veya Tophane'den Galatasaray istikametine yönelerek veya Sıraselviler'den yolun bitiminde bulunan Firuzağa Camisi yanından sağa dönerek aracınızla gelebilirsiniz. Tercihiniz yürümekten yanaysa hiç sıkıntı yok; hatta en güzeli, Beyoğlu Galatasaray Meydanı'na gelince geze geze Fransız Sokağı/Cezayir geçidi de denilen kafelerin bol bulunduğu mer-

divenlerden inince Çukurcuma havasını teneffüs etmeye başlıyor olacaksınız.

Sokakları bir bir arşınlarken, iki yıldır Çukurcuma Camisi'nin tam karşı köşesinde yer alan Karadeniz Antik ile karşılaşabilirsiniz. Karadeniz Antik'in sahibi Ömer Gençtürk 20 yıldır bu mesleği yapıyor. Burasının bir özelliği, yaklaşık 40 yıl önce Çukurcuma'da eski ev eşyalarının açık artırmayla satıldığı yer olması. İsteyen-

ler, elden çıkarmak istedikleri mallarını buraya getirip açık artırımla civardaki eskicilere satmış. Böylece buranın adı Çukurcuma Antikacılar Çarşısı olmuş. Gençtürk, hem eski eşya hem de antika eşya alımı yaptıktan sonra onları hayata geçirecek restorasyonları da üstlendiklerini söylüyor. Bahçede küçük bir kuyuda tatlı su balıkları bile var. Karadeniz

Antik'teki çoğu eşya Afrika, Endonezya, Hindistan gibi ülkelerden ithal ediliyor. Özellikle İslami motiflerle bezenmiş ahşap kapılar, İstanbul'daki birçok otelin restorasyonunda kullanılıyor. Burayı "Antikacı" ya da "Showroom" olarak nitelendirmeye dilim varmıyor çünkü egzotik, heyecan verici, bakmaya doyamayacağınız antika objeler ve sanat

eserleriyle adeta bir müzeyi andırıyor.

Ben müsaadenizi isteyeyim, malum sohbet güzel ama çizilecek, boyanacak projeler beni bekler. Siz de dünya kültürlerine ilgi duyuyorsanız; Çukurcuma, ruhunuzu alıp bambaşka diyarlara götüren, huzur bulmanızı sağlayacak bir yer. Benden söylemesi...

TATLICI SERVET

1993'den beri Tatlının değişmeyen tadı...

Kültürpark İçi

Tel : 0 543 912 42 42

TATLI ASKI

"Beş Şehir" in Parlak Yıldızı: **Erzurum**

Ahmet Hamdi Tanpınar'ın "Beş Şehir"inden biridir Erzurum. Yıllar önce Artvin'den gelirken gördüğüm Erzurum'a, sonraları değişik vesilelerle defalarca gittim.

Palandöken'den aşağılara doğru, sırtını dağ yamaçlarına dayamış Erzurum, oldukça geniş bir ovaya bakar. Özellikle bahar günlerinde görmeli bu şehri. Her köşesinde Urartu zamanlarından günümüze tarihin sayısız izlerine rastlarsınız.

Yazı ve Fotoğraflar: Yrd. Doç. Dr. Muammer Ulutürk

Ahmet Hamdi Tanpınar'ın "Beş Şehir"inden biridir Erzurum. Yıllar önce Artvin'den gelirken gördüğüm Erzurum'a, sonraları değişik vesilelerle defalarca gittim.

Palandöken'den aşağılara doğru, sırtını dağ yamaçlarına dayamış Erzurum, oldukça geniş bir ovaya bakar. Özellikle bahar günlerinde görmeli bu şehri. Her köşesinde Urartu zamanlarından günümüze tarihin sayısız izlerine rastlarsınız.

Erzurum adını Türkler vermiş, Erzen-i Rûm adıyla anılan ve kökleri çok eskilere dayanan bu şehre. Büyük İskender'in gelişinden evvel burada Urartular, Medler, Persler, sonrasında ise Partlar, Romalılar, Bizanslılar, Sasaniler egemen olmuşlar. Şehir öyle kıymetliymiş ki

Müslümanlarla Bizans devleti arasında 633 yılından 1071'e kadar karşılıklı el değiştirmiş. Erzurum, Anadolu'da ilk Türk Beylerbeyliği olan ve 1202 yılına kadar süren "Saltık(Saltuk)oğulları/Saltuklular Beyliği"nin de başşehridir.

Biz Erzurum'u, Ruslara karşı verdiği savunma savaşlarıyla, Aziziye savunmasına 20 yaşlarında gençken, küçük yaştaki oğlunu ve 3 aylık kızını evde bırakarak katılan Nene Hatun'la biliriz daha çok.

Erzurum'un birçok sembol eseri mevcut ve tarihî yapılar birbirine mesafe olarak yakın yerdeler. Bir gün içerisinde yürüyerek hepsini görmek imkânı var.

1310 yılında İlhanlı hükümdarı Olcaytu zamanında Emir Hoca Cemalettin Yakut tarafından yaptırılan Yakutiye Medresesi, 1991 yılında onarılmış ve şimdi İslami

mi Eserler Müzesi olarak hizmet veriyor. Şehrin orta yerindeki bu sembol yapı, kültürel etkinliklere ev sahipliği yapıyor.

Yakutiye ilçesinde bulunan ve şehrin en eski, en görkemli, en büyük camisi olma özelliğini taşıyan ve Atabey/Atabek Camii diye de adlandırılan Erzurum Ulu Camii, 1179 yılında Saltukoğullarından Melik Nasirüddin Muhammed Bey (1174-1185) zamanında yapılmış. Mimarı, Saltuk Kızıl Hasan Mehmet Efendi. Selçuklu mimarisinin en güzel örneklerinden biri olan 800 yıllık eser 6000 kişilik bir cemaat kapasitesine sahip. Ahşap kubbesi orijinal.

Üç Kümbetler, Anadolu Selçuklu mezar yapılarının en güzel örneklerinden. Erzurum'un tarihî yapıları arasındaki Çifte Minareli Medrese'nin güneyinde bulunur.

13. yüzyılın sonlarında yapıldığı tahmin edilen Çifte Minareli Medrese, Selçuklu Sultanı Alaattin Keykubat'ın kızı Hundi Hatun veya İlhanlı hanedanından Padişah Hatun tarafından yaptırılmış olabileceği düşüncesi ile adına Hatuniye Medresesi de denilmiş. Erzurum Ulu Camii bitişiğindeki alanda, Erzurum Kalesi ve Saat Kulesi ile karşı karşıya bir konumda yer alıyor. Dört yıldan beridir restorasyonu sürüyor. Yapının taşınabilir kıymetli bazı parçaları Rus işgali sırasında Rusya'ya kaçırılmış. Bir kısmı Leningrad müzesinde bulunuyor. Bunların yerine konulmak üzere istenmesi lazım.

Erzurum'un tarihine eşlik eden ve halk dilindeki adıyla Taşhan her gittiğimde muhakkak gördüğüm tarihî bir mekân. Bedesten 1561 yılında Kanuni Sultan Süleyman'ın sadrazamı ve aynı zamanda damadı olan Rüstem Paşa tarafından inşa ettirilmiş. Günümüzde Oltu taşı satıcılarının bulunduğu bedestende, çeşit çeşit Oltu tespihi yanında hediyelik eşya satın alınabilir ve güleç yüzlü esnafıyla muhabbet edilebilir.

Erzurumlu çayı sever. Şehrin muhtelif yerlerinde kocaman kazanlarıyla çay ocakları görebilirsiniz. Nette şöyle bir bilgiye rast-

ladım: 1895'de yaşanan kolera salgınında bölgenin valisi şehrin kavşak noktalarına dev kazanlar koydurup demlettiği çayı halka içirerek mikropların ölmesini sağlamış ve böylece çay içimi yaygınlaşmış. Şiirde de Erzurumlunun çay sevdası şöyle anlatılmış:

“Hingel ile turşu yedim yanmışam / Otuz içtim şimdi ancak kanmışam / Semaverin tükendiğin sanmışam / Tazesinden hele doldur ver bir çay.”

Erzurum'un doğal güzellikleri bana göre daha çok Artvin yolu üzerinde. Bunlardan

Uzundere ilçesi sınırları içinde bulunan Tortum Gölü, Erzurum şehir merkezine 93 km mesafede ve yörenin mesire yerlerinden. Tortum Çayı Vadisi'nin tıkanması nedeniyle oluşmuş gölün nefis güzellikte bir de deltası var. Şimdilerde bazı kuş türlerine ev sahipliği yapıyor. Tortum gölünde su sporları son zamanlarda gözde hâle gelmiş. Kano ve yelkenlilerle hafta sonları eğlenceli hâle getirilebiliyor. Ayrıca Uzundere Doğa ve Gençlik Kulübü, öğrenciler için su sporlarına hazırlayıcı eğitim veriyor. Onlarca

yelkenliyi gördüğümde gözlerime inanmadığımı itiraf edeyim. İlçe, 2012 yılında U-21 Rafting Türkiye Şampiyonası'na ev sahipliği yapmış. İlginin boyutlarını bu etkinlik veriyor zaten.

Erzurum'un bir diğer önemli doğa harikası 48 metre yüksekliği ile dünyanın üçüncü yüksek şelalesi olarak bilinen Tortum Şelalesi. (Afrika'daki Zambezi Nehri üzerindeki Victoria Şelalesi(Mosi-oa-Tunya) 120 metre ile birinci, ABD'de bulunan Erie Gölü ile Ontario Gölü arasındaki Niagara Şelalesi ise 51 metre

yükseklik ile ikinci sırada.) Şelalenin aktığı yere "Dev Kazanı" adını vermişler. Yaz günlerinde gayet serin oluyor. Buraya taş merdivenlerden indikten sonra ahşap bir köprüden geçerek ulaşıyor.

1957 yılında kurulan Atatürk Üniversitesi, dört yüz bin nüfuslu Erzurum'un ve Türkiye'nin marka değeri. Şehirdeki her dört kişiden biri üniversite öğrencisi. Yakından tanıdığım için, üniversiteye yeni başlayacak öğrencilere tavsiye ediyorum. Kışı soğuk Erzurum'un; insanı cana yakın, sıcak.

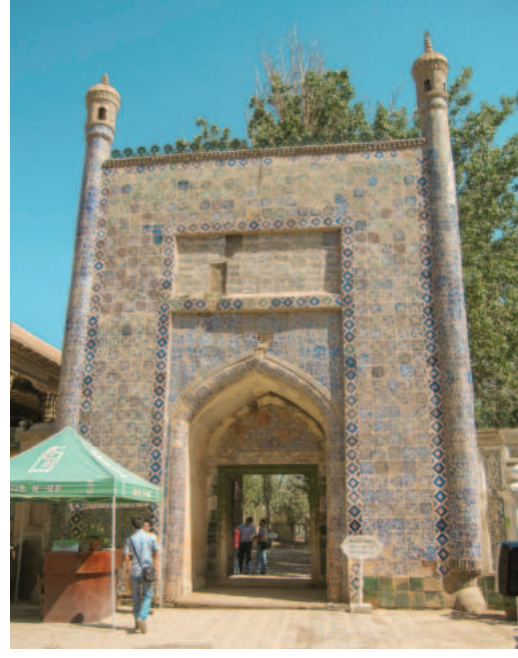

HESNA®

COLLECTION

by

Necati Yılmaz
Armağan
Tekstil

Yazı ve Fotoğraflar: Mehpere Sözen

YAHŞI KAŞGAR

İpek Yolu'nun en ünlü vahası Kaşgar, adını çevrede bulunan "Kaş Taşı"ndan yani Yeşim Taşından almış.

Çin kocaman bir ülke ama tek saat uygulaması var. Ülkenin bir ucunda güneş batsa da buralarda 21.00'de her yer cehennem gibi sıcak, 22.00'de güneş daha tepede, uyumak ne mümkün. 21.00-22.30 arası akşam yemeği yeniyor Kaşgar'da. "Kebab bağ mı (var mı)?" "Bağ bağ!" Sokaklar seyyar kebabçılarla dolu. Motosiklet kullanan başörtülü hanımlar vızır vızır geçiyor, sağımızdan solumuzdan. Trafik sıkışınca birbirleriyle sohbet ediyorlar. Ne mi konuşuyorlar? Sakin Aşk-ı Memnu'da Bihter'in giydiği en son kıyafeti konuşuyor olmasınlar! Valla atmıyorum! 2009'dan beri Türk dizileri fırtnası esiyormuş Şincan'da.

"İsminiz nime (ne)?" Rehberimizin adı "Merhaba", "Hoş geldiniz" demekmiş. Ailenin ilk çocuğu olduğu için koymuşlar bu adı.

"Id Kah Camisi", 7000 kişi kapasitesiyle Çin'in en büyük camilerinden biri. İki yanında minaresi, ortada ana giriş kapısı ve sarı tuğlalarıyla 1738 yılında yapılmış. Bayramlarda meydanında halk toplanıyor.

Apak Hoca ve ailesine ait türbede 72 kişinin mezarı var. Hurma çiçekleri koyduğu suda banyo yaptığından adı "Güzel Kokan" anlamına gelen, Kaşgar valisinin kız kardeşi ve Qing İmparatorunun eşi olan İpar Han'ın mezarı ise halk tarafından bir yatır gibi ziyaret ediliyor, çocuk sahibi olmak isteyen kadınlar ona gelip dua ediyor. Erkek çocuk isteyenler siyah,

beyaz, mavi çaput, kız isteyenler kırmızı desenli çaput bağlıyorlar ağaç dallarına. Türbe mavi beyaz çinilerle kaplı, kulelerse İslam eserlerinde sık sık rastlanan geometrik desenlerle bezenmiş. Yaşlı bir amca sıcaktan bunalmış, ağzı açık gölgede uyuyakalmış.

11. yüzyıl Uyğur düşünür ve şairi Yusuf Has Hacib, Kutadgu Bilig (Mutluluğun Bilgisi) adlı meşhur kitabında bir devletin, halkın nasıl yönetilmesi gerektiğini, halkın nasıl mutlu olacağını, yöneticinin hangi meziyetlere sahip olması lazım geldiğini ve diğer ülkelerde olanları da göz önüne almak gerektiğini yazmış ve bu kitabı takdir eden hakan onu kendine danışman yapmış.

11. yüzyıl bilim adamı Kaşgarlı Mahmut, Türkçe-Arapça yazdığı Divanu Lügati't

Türk sözlüğüyle meşhur. İçinde 9000 sözcük var. Kaşgarlı Mahmut, Doğu Türkistan'dan Akdeniz'e kadar Türk dünyasını il il dolaşır ve ne kadar geniş olduğunu anlar ve Türklerin kendi dilinde konuşanları koruduklarını görür ve esrinde Abbasi halifesine Türkleri ciddiye alın, sizin dünyanıza hâkim olacaklar der...

Pazarda tandır benzeri ocaklar var ve

ortası delik ufak tombik ekmek hamurlarını o tandır fırının yanlarına yapıştırarak pişiriyorlar. Ya da pide şeklindeki ekmeklerin üstünü yuvarlak tel fırça gibi bir aletle gül gül desen verip ardından soğana bulayıp yastığa bastırıp soğanları sabitleyip gene aynı şekilde pişiriyorlar. Ayakkabı boyacıları illa erkek olacak diye kim demiş? Pazarda boynunda incisi, sırtında geleneksel işli kıyafetiyle başı örtülü kadın ayakkabı boyacıları var! Hele siz bir de pazarda satılan top

top şıkırtılı kumaşları görün, buz gibi ayranın yanında... Şeker öyle küp küp satılmıyor, kristalize çubuklar halinde satılıyor, siz istediğiniz ölçüde kırabiliyorsunuz.

Uygurlar rengarenk bazen pullu kep benzeri 'topar' denen bir şapka takıyor. Bölge bölge şapkalar değiştiği gibi, kadın erkek ve çocuk şapkaları da farklı farklı. Bir erkeğin şapkasına bakarak yaşını, mesleğini, nereli olduğunu söyleyebiliyorlar.

UNESCO "İnsanlığın Manevi Mirası"nın bir parçası olarak kabul edilen 12 müzik makamıyla ünlü Uygurların yılan derisinden yapılan telli çalgıları da oldukça ilginç. Ama daha ilginç beşikler. Bebeğin poposuna gelen yerde bir delik. "Ne için" mi? Ee, biraz hayal gücünüzü kullanın canım!.. Pazardan sonra gittiğimiz Uygur evinde yemek yiyeceğiz. Bebeği altı çıplak yatağa yatırmışlar ama bebek bu,

yapmış yapacağını yatağa, debeleniyor kendi pisliğinde. Her kültür farklı anlayacağınız!

Kaşgar'da tuğla oymacılığı sanatı öyle ilerlemiş ki binaları oya gibi işlemişler. Sokaklarda kapıların önüne taht ya da karyola benzeri üstleri tenteli 'kan'denen

kanepeler koymuşlar serin serin oturuyorlar, çaylarını yudumlayıp komşularla yarenlik ederken.

Kaşgarlı kadınlar saçlarını iki örgü yaparlarsa evli, daha fazla yaparlarsa bekâr anlamına geliyor. Bir ömür boyu eşinin sözünden çıkmasın diye damada tuzlu ekmek yediriyorlar. Danslardaki hareketlerin geçmişteki geleneklere inançlara

dayanan bir anlamı var. Ayağı öne koyma aya güneşe tapma, erkeklerin eli yere vurması hasata şükretme, eli çene altına sürme eziyete karşı geleceğine dair söz vermeyi sembolize ediyor.

Mezarlar toprak altında çok derine gömülemiyor çünkü su çıkıyor. Mezar taşları tabut gibi toprağın üstünde. Kimi de cami gibi kubbeli... Cenazede Uygurlar yedi gün boyunca beyaz giyiyorlar. Ailenin annesi ölünce, canlanma ihtimaline karşı, bir zamanlar oğlu ya da damadı yedi gün boyunca mezarlıkta sabah akşam bekliyormuş. Şimdiler de bu gelenek 3 güne düşmüş. Cenazede helva yerine pilav dağıtıyorlar ve cenazeler sadece öğlen namazı sonrasında kalkıyor.

Yolda çömelip oturmuş "tağa"ların (amcaların) resimlerini çekmek istiyorum, onlarsa hemen ayağa kalkıyorlar, oysa ben onları öylece çömelmiş fotoğraflamak istediğimdeyim.

Kaşgar'a gitmem bayağı "Yahşi boldi."(iyi oldu), çok şey öğrendim. "Kona dostlar" (iyi dost) edindim. Şimdilik "Heyri hoş" veya "Hüda'ya emanet" Kaşgar, yani Allahaismarladık!

Grandeur®

Non Stick Process

Amacı aynı, ruhu farklı...
Same goal, different soul...

Savaşan Emaye ve Soba Sanayi Ltd. Şti.
Tatlıcak Mah. Taştepe Sk. No: 36/1
Karatay - Konya - Türkiye
Tel: +90.332 334 05 50 (pbx)
Fax: +90.332 334 05 60
www.savasan.com
savasan@savasan.com

By **Savaşan®**

AVRASYA TÜNELİ

Yazı ve Fotoğraflar: Mehpere Sözen

Hadi söyleyin bakalım kaçınız deniz tabanının altına indiriniz? Yok canım, Jules Verne 'Denizler Altında 20,000 Fersah' romanında sormamış bu soruyu, ben soruyorum! Ben dün indim de! Hem de 106 m derine! Üstümde 66m su vardı, gerisi topraktı. Türkiye Gezginciler Kulübü'nün üyelerine ayarladığı bir gezi sayesinde inşaat halindeki Avrasya Tüneli'ni ziyarete gittim.

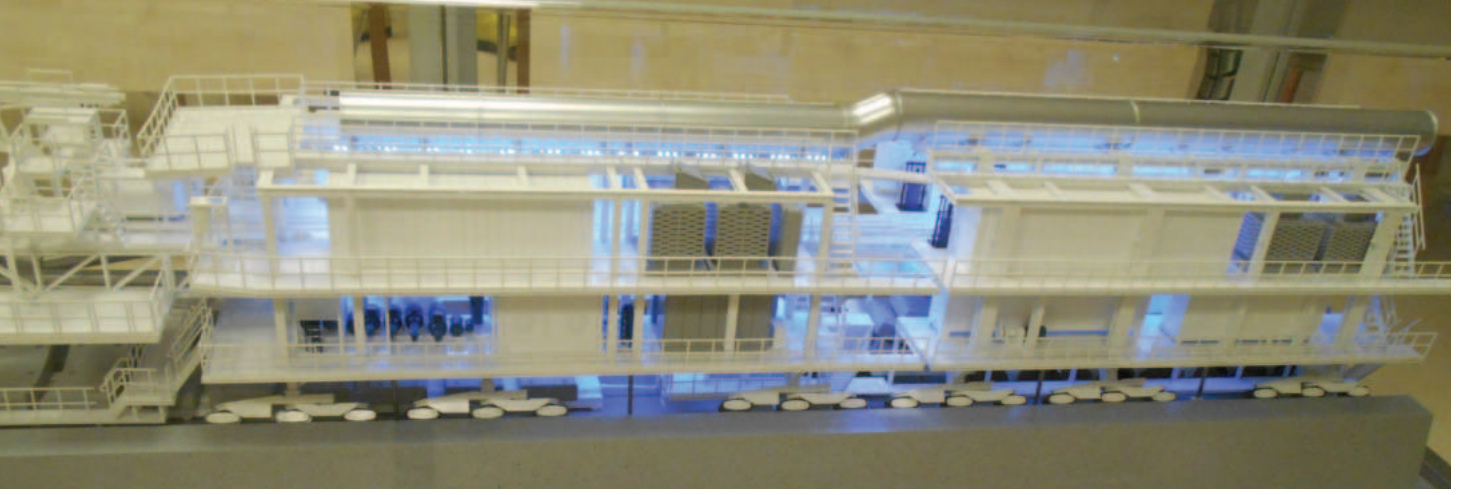
Önce turuncu baretlerimizi ve yeleklerimizi dağıttılar. Baret biraz büyüktü ama

beremi giyip idare ettim. İyi de bu çizmeler 35 numara ayaklı biri için fazla büyük! Önce ayağım kalkıyor sonra çizme...

İstanbul'da Kazlıçeşme'den Göztepe'ye kadar gidecek direkt bir hat olacak burası ve yolu 100 dakikadan 15 dakikaya indirecek. Siz yakıt tasarrufunu düşünün hele! Bunu sağlayabilmek için de Türk ve Kore şirketleri bu proje üstünde ortak çalışıyorlar. Ne mutlu ki Kore şirketinin bu işe katılımı sadece %25, kalanı Türk mühendislerinin harikası... Türk şirketi Yapı Merkezi İnşaat ve Sanayi A.Ş.'nin gözü bu projeyi başarıyla tamamlama-

yıp dünyadaki diğer projelere de imza atabilmek. Çünkü dünya tünel sektörü buraya kilitlenmiş. 3.34 km'lik tünelin %62'si bitmiş bile. 2016 yazında ilk geçiş başlayacak ve 55 ayda bitmiş olacak. Yap-İşlet-Devret modeli uygulanıyor bu 1.3 milyar dolarlık projede.

Günde yüz bin araç geçecek bu iki katlı tünelden, bir katı gidiş, diğeri geliş olacak. Tünel hem tsunamiye hem de 7.25'lik bir depreme dayanıklı yapılmış, çünkü Kuzey Anadolu fay hattına topu topu 16 km uzaklıkta.

3300 tonluk makina kazıyor tüneli. Günde 8 m ilerleyebiliyor. Tünelde bir sorun olursa basınç odasına dalan dalgıçlar tamir ediyor bu dev. O kadar ilginç ki dev makine kazarken bir yandan da çıkardığı toprağı borularla yukarı pompalıyor, o toprak yukarda ayrıştırılıyor. Toplam kazı hacmi 495,000 metreküp. Aşağıda ise tünel kazılıp yola devam edilirken beton dökülüyor ki tünel çökmesin. UNESCO gözetiminde işler devam edi-

yor, ne de olsa tarihi bir bölgede kazı çalışmaları yapılıyor.

Tünelde bambaşka bir hayat var. Basınç odalarını gördük. Makinenin çıkardığı ısıdan mıdır yoksa doğal koşullardan mı bilmem, aşağısı oldukça sıcaktı, hem de yukarısı 6 dereceyken. Yemekhane de var aşağıda... Uzman mühendisler 13.7 m çapındaki tünel açma makinesini ay üssü alfa gibi bir kontrol odasındaki renkli bilgisayar ekranlarına bakarak

idare ediyorlardı. Bu makine metrekarede 110 ton basınç uygulayabiliyormuş. Neyin nasıl yapıldığını anlamaya çalışmak inanın beynime daha fazla basınç yaptı. Ne zormuş mühendis olmak! Tevekkeli değil üniversite yıllarımda hep onları mizah dergileri okurken görürdük, meğer kafa dağıtmaya çalışırlarmış derslerin ağırlığından. Biz idari bilimlerdekilerse dalga geçerdik onlarla. İşte özür diliyorum!

ALİ ŞEVVAL BOYA İNŞ. SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.
Horozluhan Mh. Çiftgöl Sk. No: 58
(Eski Kamyon Garajı Lastikçiler-Nakliyeciler içi)
Selçuklu/KONYA

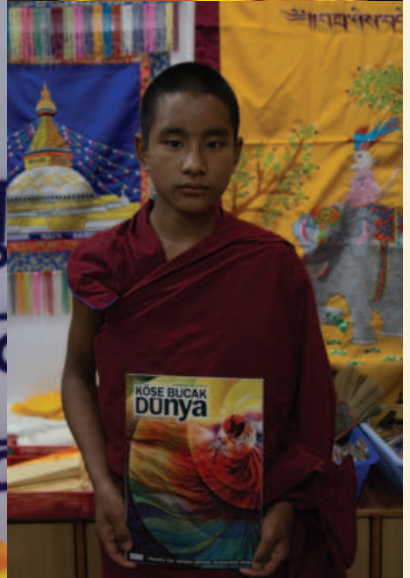
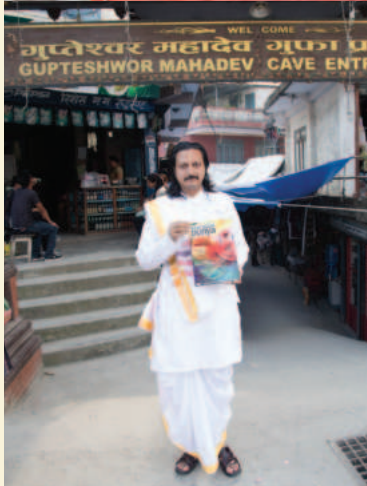
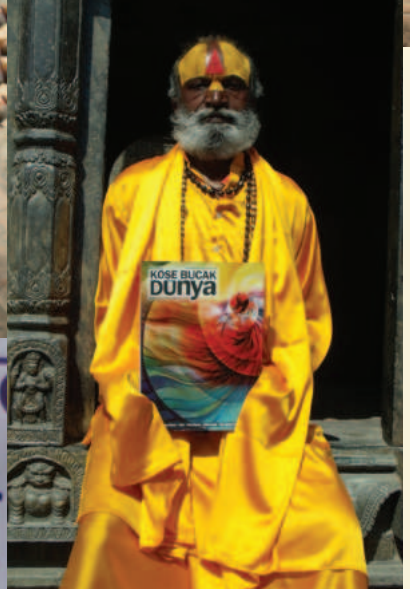
Tel : 0332 233 41 93-94

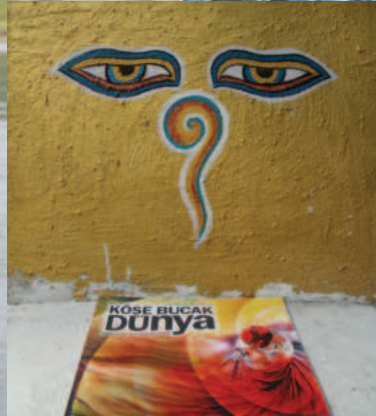
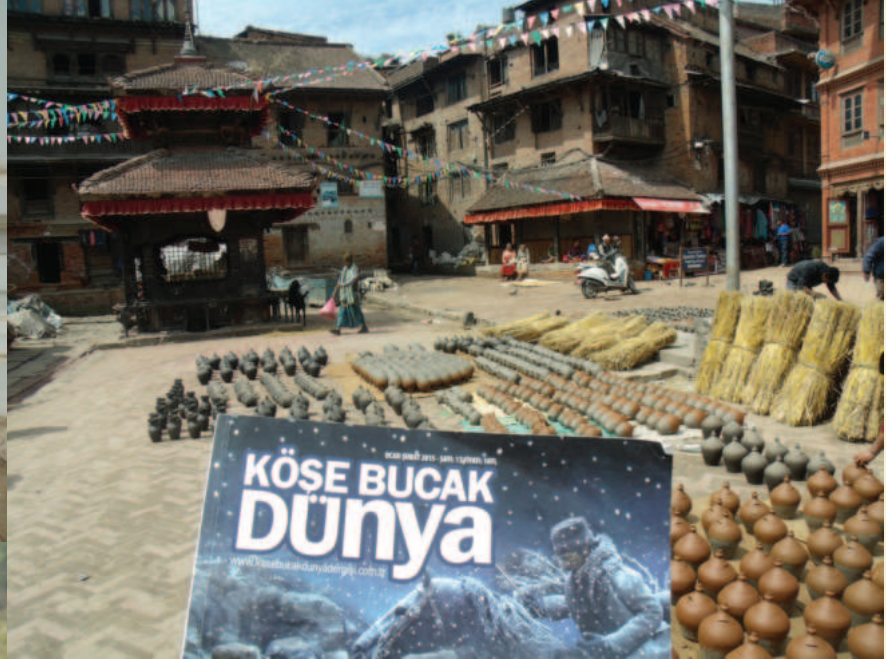
Fax : 0332 236 75 75

info@alisevvalboya.com.tr

www.alisevvalboya.com.tr

DÜNYA KAZAN BİZ KEPÇE

Beyaz Peynir - Kaşar Peyniri - Sürülebilir B. Peynir - Krem Peynir - Labne - Yoğurt Tereyağı
Ayran - Lor Peyniri - Süt Tozu - Peyniraltı Suyu Tozu - Krema - Sade Yağ

İzlenen Lezzet...

PROCEM AJANS 332 322250

Kalite Yönetim
ve
Gıda Güvenliği Yönetim Sistemi Belgelerine Sahiptir

İZİ SÜT ve GIDA MAMÜLLERİ SANAYİ TİC. A.Ş.

T: +90 332 355 37 94 F: +90 332 355 40 11

Fetih Mahallesi İnce Mehmet Sokak No: 10 42020 Karatay - KONYA

www.izisut.com.tr | izisut@izisut.com.tr